

KONFRONTACJE TEATRALNE

**V Międzynarodowy Festiwal Teatralny "Konfrontacje Teatralne"
odbywa się pod patronatem
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego**

4 października (środa)

- 16.00 Teatr Projekt (Lublin) - *Spowiedź Dziecięcia Wiekowego* - Sala Czarna CK
- 16.00 The Pig Iron (USA) - *Panowie ochotnicy* - Piwnica CK
- 17.30 Teatr z Lublina (Lublin) - *Trzeci policjant* - Sala Nowa CK
- 17.30 Atsushi Takenouchi (Japonia) - *Kamień* - Teatr NN
- 18.00 Qi Shu Fang`s Company - Opera Pekińska - *Jedwabny taniec / Małpi król* - Chatka Żaka
- 19.00 Teatr im. J. Osterwy (Lublin) - *Arkadia* - Teatr im. J. Osterwy
- 19.30 The Pig Iron (USA) - *Panowie ochotnicy* - Piwnica CK
- 20.00 Atsushi Takenouchi (Japonia) - *Kamień* - Teatr NN
- 20.00 Teatr Kana (Szczecin) - *J. P. odkrywa Amerykę* - Sala Czarna CK
- 20.00 Qi Shu Fang`s Company - Opera Pekińska - *Jedwabny taniec/Małpi król* - **Otwarcie Festiwalu**
Chatka Żaka
- 22.00 Ośrodek Praktyk Teatralnych Gardzienice (Gardzienice) - *Kosmos Gardzienic* - Gardzienice

5 października (czwartek)

- 16.00 Porywacze Ciał (Poznań) - *Vol. 7* - Sala Czarna CK
- 16.00 Teatr Montownia (Warszawa) - *Szelmostwa Skapena* - Teatr im. H.Ch.Andersena
- 17.30 blackSKYwhite (Rosja) - *Zabawki Bertranda* - Sala Nowa CK
- 17.30 Teatr Mały z Wilna (Litwa) - *Wiśniowy sad* - Teatr im. J. Osterwy
- 19.00 Porywacze Ciał (Poznań) - *Vol.7* - Sala Czarna CK
- 21.00 Teatr im. I. Franki (Ukraina) - *Galileo Galilei* - Chatka Żaka
- 22.30 blackSKYwhite (Rosja) - *Zabawki Bertranda* - Sala Nowa CK

6 października (piątek)

- 16.00 Teatr Gliukai (Litwa) - *Popioły* - Sala Czarna CK
- 16.00 Studio Teatralne KOŁO (Warszawa) - *Strona zakwitających dziewcząt* - Chatka Żaka
- 17.30 Teatr Oskarasa Korsunovasa (Litwa) - *Shopping & Fucking* - Teatr im. J. Osterwy
- 19.00 Teatr Gliukai (Litwa) - *Popioły* - Sala Czarna CK
- 21.00 Teatr Ósmego Dnia (Poznań) - *Arka* - Plac Zamkowy
- 22.30 The Pig Iron (USA) - *Poeta w Nowym Jorku* - Sala Nowa CK

7 października (sobota)

- 10.30 warsztat Opery Pekińskiej - Qi Shu Fang's Company - Sala Czarna CK
- 15.00 De Onderneming (Belgia) - *Zeszyt* - Teatr im. H. CH. Andersena
- 17.00 Teatr Nowy (Łódź) - *Prorok Ilja* - Chatka Żaka
- 17.00 Teatr Kana (Szczecin) - *Rajski ptak* - Teatr NN
- 17.30 Teatr im. H. Ch. Andersena - *Skrzydłata Joanna* - Teatr im. H. Ch. Andersena
- 19.00 Teatr Studio (Warszawa) - *Nareszcie koniec* - Sala Nowa CK
- 19.30 Teatr Oskarasa Korsunovasa (Litwa) - *Ogień w głowie* - Teatr im. J. Osterwy
- 20.30 Porywacze Ciał & Usta Usta (Poznań) - *Sztuczne oddychanie* - Błonie pod Zamkiem
- 22.00 Teatr Studio (Warszawa) - *Nareszcie koniec* - Sala Nowa CK
- 23.30 Teatr z Lublina (Lublin) - *My, którzy patrzymy śmierci w twarz* - Wirydarz CK
- 01.00 Lubelska Federacja Bardów (Lublin) - Kazimierzowi Grześkowiakowi - koncert - Sala Nowa CK
- 02.00 Zakończenie Festiwalu - Sala Nowa CK

Szanowni Państwo,

Chociaż historia naszego miasta nie sięga swymi korzeniami czasów antycznych to niewątpliwie opiekuje się nim starożytna muza teatru Melpomena. Jak bowiem inaczej można wytłumaczyć unoszące się stale nad Lublinem gęste teatralne fludy i jesienne teatralne huragany przechodzące nad miastem regularnie od pięciu lat? Huragany, które, dodać trzeba, szkód żadnych nie czynią, zostawiają zaś po sobie poruszonych widzów, zainspirowanych do scenicznych poszukiwań artystów i zadowolonych z uczynionego pożytku sponsorów. Zaiste, godna jest muza Melpomena stałych hołdów swych lubelskich wyznawców, honorowego obywatelstwa miasta Lublina, a może nawet i pomnika...

Uznania godni są także twórcy i organizatorzy największej lubelskiej imprezy kulturalnej. Wszyscy jesteśmy dumni, że oto zaczyna się w Lublinie jej piąta edycja. To jeszcze skromny, ale już znaczący jubileusz. Z pomysłu jakże naturalnego w mieście "Sceny Plastycznej KUL", "Provisorium", "Gardzienic" i wielu innych zespołów, narodziło się coroczne święto teatru, coraz bardziej znane i uznane w Polsce i poza jej granicami.

Chwała zatem artystom, że trwają w swojej pasji, chwała lubelskiej publiczności, że współtworzy niepowtarzalny klimat festiwalu, chwała darczyńcom, że wspomagają finansowy wysiłek samorządu lubelskiego. Jestem przekonany, że razem sprawimy, iż "Konfrontacje" obchodzić będą jeszcze niejeden jubileusz.

Życzę gorąco wszystkim uczestnikom V Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego "Konfrontacje Teatralne" wielu wzruszeń, radości i estetycznych doznań.

I powiedzcie Melpomenie, że wszyscy ją w Lublinie kochają!

Ladies and Gentlemen,

Although the history of our city does not go back to the ancient times it is beyond any doubt that the ancient Muse of theatre, Melpomene, has been looking after it. For what other explanation could we offer to account for the dense theatre fluids and autumn theatre hurricanes Lublin has experienced regularly for the last five years? These hurricanes are harmless, leaving behind them the deeply moved audience, the artists inspired to continue their theatre explorations and the sponsors satisfied with their endeavours. It is true that Melpomene deserves the tribute of her Lublin admirers, a honorary citizenship and perhaps even a monument...

The organisers of this greatest cultural project in Lublin deserve recognition. We are proud that its fifth edition is starting in Lublin now. It is a modest but telling jubilee. The idea so organic in the city of Scena Plastyczna KUL, Provisorium, Gardzienice and many other theatre companies, gave birth to a theatre festival, happening every year and becoming more and more popular, and recognised at home and abroad.

Praise to the artists who persevere in their passion, praise to the Lublin audience contributing to the unique climate of the festival, praise to the sponsors who support the endeavours of the Lublin self-government. I am sure that our joint efforts will result in many jubilees to come.

I wish all participants of the 5th International Theatre Festival 'Theatre Confrontations' unique emotions, joy and aesthetic experience.

And tell Melpomene that everybody loves her in Lublin!

Andrzej Pruszkowski

Prezydent Miasta Lublina
President of Lublin

Piąte, jubileuszowe spotkanie to efekt wspólnej, upartej i twórczej pracy wielu ludzi. To ich silna wiara, że poprzez teatr świat się zmieni, że dzięki teatrowi mniej się boimy śmierci, że chcemy mocno żyć w zachwycie i kochać wielkimi namiętnościami. Tego nas uczy teatr. Tego nas uczy aktor, w którym jak w lustrze widzimy naszą słabość i wielkość, nasze dobro i zło, naszą śmieszność i przerażenie.

Mam głęboką nadzieję, że przeżyjemy to wszystko i w tym roku, że będziemy się śmiali, że będziemy płakali i że przeżyjemy niemy zachwyt. A spowodują to: Litwini, artyści z Ukrainy, Rosji, Chińczycy mieszkający w Stanach, aktorzy z Belgii, Japonii, Stanów i oczywiście twórcy polskiego teatru.

Janusz Opryński

Konstruując tegoroczny program napisałem dwa listy do dwóch wielkich ludzi, znawców wschodnich problemów - do Czesława Miłosza i Jerzego Giedroycia - prosząc ich o kilka zdań do naszego folderu. Obaj odpisali, ten ostatni na kilka dni przed śmiercią.

"Mam nadzieję, że współpraca artystów polskich i litewskich odniesie sukces w obu krajach. Z pewnością poprawne stosunki sąsiedzkie pomiędzy Polską i Litwą zależą od dobrej woli polskich i litewskich polityków, jednakże również, a może bardziej, ważne jest wzajemne poznanie się ludzi zaangażowanych w naukę i sztukę."

Czesław Miłosz

"Życie teatralne we wschodniej Europie od dawna zajmuje czołowe miejsce i odnosi sukcesy na międzynarodowych festiwalach teatralnych. Jest to bardzo cenne, gdyż teatr jest najlepszą formą zbliżenia między narodami. Tu rola i znaczenie "Konfrontacji Teatralnych" jest nie do przecenienia."

Jerzy Giedroyc

Our fifth jubilee meeting is an outcome of the joint, persistent and creative efforts of many people who do believe that we can change the world through theatre, that we can become less scared of dying, live intense ravishing life and love passionately. Theatre teaches us all that. We are taught the same lesson by an actor in whom, like in a mirror, our weakness and greatness, our kindness and evil, our absurdity and fear are reflected.

We do hope that we shall experience all that also this time, laughing and crying, enraptured in silence. It will be offered to us by the artists from Lithuania, Ukraine, Russia, China (living in the USA), Belgium, Japan, the United States and of course from Poland.

Janusz Opryński

Working on the programme of this edition of the festival I sent letters to two great people, outstanding experts on the eastern European issues, to Czesław Miłosz and Jerzy Giedroyc, asking them for short statements to be included in our brochure. They both replied, the latter a few days before he passed away.

"I hope that the collaboration of the Polish and Lithuanian artists will be a success in both countries. It is beyond any doubt that the good neighbour relationships between Poland and Lithuania depend upon the good will of the Polish and Lithuanian politicians. However, it is also and perhaps even more important for people of art and learning to get to know one another."

Czesław Miłosz

"In the Eastern and Central Europe theatre has been holding a significant position for a long time, triumphing at international theatre festivals. It is extremely valuable as theatre is the best form of establishing friendly relationships among nations. In this perspective a role and importance of 'Theatre Confrontations' cannot be overestimated."

Jerzy Giedroyc

QI SHU FANG'S COMPANY, OPERA PEKIŃSKA, CHINY-USA
Jedwabny taniec/Małpi król
 występują: Qi Shu Fang, Ding Mei Kui, Fang Youn-Liang

Pekińska Opera to nazwa nadana zjawisku określanemu jako chińska tradycja teatralna wyrosła z dawnego cesarskiego imperium. Unikalna forma artystyczna łączy w sobie teatralne style muzyczne 314 miejscowości dawnego imperium chińskiego. Połączone w jeden styl w początkach XIX wieku osiągnęły szczyt swego rozwoju w początkach naszego stulecia, ale do dzisiaj zachwycają maestrią formy i niezwykłością artystycznego wrażenia.

Różne teatralne formy - teatr lalkowy, komedia, formy taneczne wywiedzione z dawnej obrzędowości, muzyka i poezja - stanowią ważne elementy tego teatru. Tradycja konfucjonizmu stanowi podstawę myślenia o muzyce i teatrze, legendy buddyjskie rozszerzają repertuar najstarszych legendarnych tematów. Obecny styl teatru opiera się na tym połączeniu różnych dawnych tradycji.

Obecnie podstawę stanowią cztery zasadnicze elementy dramatycznego wyrazu: recytacje i dialogi, pieśni, teatralne formy tradycyjnej sztuki wojennej połączone z akrobatyką oraz pantomima. Silny jest również wpływ form tanecznych. Reżyseria polega na harmonijnym połączeniu tych elementów, ale aby to osiągnąć potrzebni są niezwykle sprawni i wszechstronni aktorzy. Rozpoczynają oni treningi dość wcześnie zazwyczaj w wieku ośmiu lat. Wielu z nich pochodzi z rodzin, w których tradycja artystyczna sięga pokoleń. Nauka rozpoczyna się od podstaw akrobatyki, adepci stoją na rękach ponad 30 minut, aż stracą równowagę i upadną. Ćwiczenia zajmują im do 10 godzin dziennie, ćwiczą też sztukę wojenną, posługiwanie się szablą i piłą. Po tym kursie podstawowym następuje program mistrzowski - adepci ćwiczą śpiew, wymowę i taniec.

Występom Opery Pekińskiej, zwłaszcza, gdy na scenie pojawia się wybitna tancerka Qi Shu Fang - diva, której zespół występował między innymi na angielskim dworze królewskim - towarzyszy specjalna atmosfera - stają się one wydarzeniami nie tylko dla Chińczyków. Gromadzą liczną publiczność i wzbudzają podziw i zachwyt dla egzotyki i mistrzostwa form.

QI SHU FANG'S COMPANY, THE PEKIN OPERA, *The Silk Dance/ A Monkey King*
 cast: Qi Shu Fang, Ding Mei Kui, Fang Youn-Liang

The term Peking Opera is used to define a phenomenon of the Chinese theatre tradition which originated in the former empire. This unique artistic form combines music theatre styles of 314 different places in the Chinese Empire. In the early nineteenth century they melted into one style, which reached its highest perfection in the early twentieth century. Now it still affects us with its masterly skill and extraordinary artistic impression.

Various theatre forms - puppet theatre, comedy, dance forms derived from the old rituals, music and poetry - constitute significant elements of this theatre. The tradition of Confucianism provides the basis of approaching music and theatre. The Buddhist legends widen the repertoire of the oldest legendary themes. The present style of the theatre is a combination of these old traditions.

Four basic elements of theatre expression: recitation and dialogues, songs, theatre forms of traditional martial arts, combined with acrobatics, and pantomime along with dance forms constitute the foundations of it. Directing consists in integrating these elements in a harmonious way. Extremely competent and versatile actors are required to be able to perform it. They start their training at an early age, usually at eight. Many of them come from the families of artistic traditions going back to many generations. The training begins from the basic acrobatics, the candidates are asked to stand on their hands for over 30 minutes until they lose their balance and fall. They practice for ten hours a day, also martial arts. Having finished a basic course they start a master course, where they learn singing, speaking and dancing.

The performances of the Peking Opera Company, especially when the astonishing dancer Qi Shu Fang, a prima donna whose company performed at the royal court in England, appears on the stage, are saturated with a special atmosphere. They become extraordinary events not only for the Chinese spectators, but also for other people all over the world. They gather large audiences, arising their admiration and enchantment over the exotic and masterly forms.

TEATR PROJEKT, LUBLIN

Spowiedź Dziecięcia Wiekowego

Scenariusz i reżyseria - **Andrzej Mathiasz**

Współpraca reżyserska - **Teresa Karbownik**

Współpraca i obsługa techniczna - **Andrzej Rusin**

Występują: **Andrzej Mathiasz, Grzegorz Płecha**

W roku 1992 Andrzej Mathiasz powołał do życia Teatr Projekt skupiając grupę bardzo młodych ludzi wokół przedsięwzięcia zatytułowanego *Ulica Grodzka*. Tak rozpoczęła się droga pierwszego w historii Lublina teatru plenerowego.

Pierwsze przedstawienia zespołu - *Ulica Grodzka* i *Legenda* były mocno osadzone w historii Lublina, ale dzięki ciekawemu i łatwo rozpoznawalnemu językowi teatralnemu stały się ważnym wydarzeniami festiwalu teatralnych w Polsce i Europie. Młodzi aktorzy pokazywali swoje spektakle między innymi na Malcie w Poznaniu, w Grenoble, Lyonie i Fribourgu koło Kolonii. Kolejny spektakl plenerowy dorównywał rozmachem poprzednim realizacjom, ale widać już było przemiany zachodzące w teatrze. W tej atmosferze rodził się *Dobry Łotr* - spektakl oparty na oryginalnym pomysłe - oto Dobry Łotr po krzyżowej śmierci pojawia się jako pierwszy w zupełnie pustym jessze raj. Spektakl, którego premiera odbyła się w październiku 1997 roku na Konfrontacjach Teatralnych w Lublinie prezentowany był z powodzeniem między innymi na Remini-scencjach Teatralnych w Krakowie, A PART w Katowicach, Maskach w Poznaniu. Na Łódzkich Spotkaniach Teatralnych w 1998 roku spektakl *Dobry Łotr* otrzymał trzecią, a na Toruńskich Poboczach Teatru - drugą nagrodę.

Rok 1999 to powrót do korzeni Teatru Projekt. Spektakl *Paradanakoniecwiata* to ogromne widowisko plenerowe, wykorzystujące przestrzeń miejską i zastaną architekturę. Nawiązuje ono do milenijno - apokaliptycznych wątków wielu proctw, w których pojawia się motyw robactwa triumfującego po końcu świata.

Podczas tegorocznej edycji Konfrontacji Teatralnych Andrzej Mathiasz zaprezentuje następne po *Dobrym Łotrze* przedstawienie kameralne.

Spowiedź Dziecięcia Wiekowego to spektakl, który swą premierę będzie miał 4 października 2000 roku.

...Trzydzieści lat i nic dla potomności - mawiał o sobie pewien Rosjanin. Łunin się nazywał. Ja jednak mogę powiedzieć o sobie więcej: Czterdzieści lat i jeszcze większe nic!

PROJEKT THEATRE, LUBLIN

A Confession of the Ancient Child

written and directed by **Andrzej Mathiasz**

assistant director **Teresa Karbownik**

technical assistance **Andrzej Rusin**

cast: **Andrzej Mathiasz, Grzegorz Płecha**

In 1992 Andrzej Mathiasz founded Teatr Projekt, gathering a group of very young people in order to realise the *Ulica Grodzka* performance. Thus the first outdoor theatre company in Lublin was born.

Two first projects realised by Teatr Project, *Ulica Grodzka* and *The Legend*, were strongly rooted in the history of Lublin, but due to their interesting and easily recognised theatre language they became significant events presented at the theatre festivals at home and abroad. The young actors performed in Poznań (the Malta festival), Grenoble, Lyon and Fribourg, near Cologne.

The next outdoor spectacle, on a similar scale, revealed changes happening within the company. *A Good Thief*, a performance based on an original concept, tells a story about a good thief who having died on the cross is the first person to arrive in the paradise, still completely empty. The performance, premiered at the Theatre Confrontations festival in Lublin in 1997, was presented at the Theatre Reminiscences in Cracow, A PART in Katowice, MASKI in Poznań. It was awarded the third prize at the Łódź Theatre Encounters in 1998 and the second prize at the Toruń Theatre Side-Spaces.

Teatr Project returned to its roots in 1999. *Paradeforthe EndoftheWorld* is a large scale outdoor, site-specific performance. It is inspired by the millennium and apocalyptic prophecies in which we often encounter the motive of worms triumphing after the end of the world.

At this edition of Theatre Confrontations Andrzej Mathiasz will present another indoor performance.

The Confession of an Ancient Child is a spectacle premiered on October 4, 2000.

Thirty years and nothing for the posterity - a Russian used to say it about himself. His name was Łunin. However, I can tell about myself more: Forty years and even greater nothing!

Fot. Karol Zienkiewicz

TEATR Z LUBLINA, LUBLIN

Trzeci policjant wg Flanna O'Briena

reżyseria: Robert Maj

muzyka: Krzysztof Głębocki /współpraca: Bartłomiej Abramowicz

realizacja światła: Grzegorz Drozd

dźwięk: Agnieszka Flasińska

występują: Robert Maj, Krzysztof Głębocki, Marek Woliński, Marcin Wójcik, Krzysztof Borowiec (Grupa Chwilowa)

głos: Zbigniew Litwińczuk

projekt: Elżbieta Bojanowska

My, którzy patrzymy śmierci w twarz

projekt: Elżbieta i Leszek Bojanowski

muzyka: Jahiar Group

występują: Katarzyna Abramowicz, Elżbieta Bojanowska, Krzysztof Głębocki, Marek Woliński, Renata Szpak, Mariusz Woliński

Już po raz drugi Teatr z Lublina wybierze się w prześmiewczo-metafizyczną wędrówkę po irlandzkich zaświatach z Flannem O'Brienem. Na tegorocznym festiwalu teatr Elżbiety Bojanowskiej zaprezentuje kolejną - radykalnie zmienioną - wersję przedstawienia *Trzeci policjant*, tym razem w reżyserii Roberta Maja. W 1998 roku pierwsza wersja spektaklu została uhonorowana nagrodą Telewizji Lublin.

Spektakl *My, którzy patrzymy śmierci w twarz* został oparty na fotoreportażu z "National Geographic" o kurdyjskiej partyzantce, której nazwa - "Pesh mergas" - znaczy dosłownie: "my, ze śmiercią twarzą w twarz". Kurdyjska muzyka wywołuje serię teatralnych obrazów, które aktorzy budują według fotografii przedstawiających Kurdów w różnych ekstremalnych sytuacjach. W spektaklu obok członków Teatru z Lublina wystąpią zaproszeni goście.

Teatr z Lublina powstał w 1987 r. Kieruje nim Elżbieta Bojanowska, niegdyś aktorka Grupy Chwilowej. Teatr z Lublina przygotował kilkanaście spektakli m.in.: dwukrotnie wznawiane w nowych wersjach przedstawienie *Blok* (1987, 1989), *My* wg projektu Leszka Bojanowskiego (1988), przedstawienie autorskie Elżbiety Bojanowskiej *List Tomasza Morusa do córki Małgorzaty* (1989), spektakle przygotowane przez aktorów teatru *O strzepywaniu popiołu* (1991) i *Śmietnisko* (1992), przedstawienia Elżbiety Bojanowskiej prezentowane w Londynie *Seven Deadly Sins* i *Tea Pyramid* (1991), spektakl wg dialogów Leszka Bojanowskiego *Gry wstępne* (1993), przedstawienie w reżyserii Roberta Łupieniaka *European Voo-Doo Doll* (1994), przygotowany wspólnie z Grupą Chwilową *dom nad Morzem* wg Yannisa Ritsosa (1995).

TEATR Z LUBLINA

The Third Policeman after Flann O'Brien

directed by Robert Maj

music by Krzysztof Głębocki / assisted by Bartłomiej Abramowicz

lighting by Grzegorz Drozd

sound by Agnieszka Flasińska

cast: Robert Maj, Krzysztof Głębocki, Marek Woliński, Marcin Wójcik, Krzysztof Borowiec (Grupa Chwilowa)

voice by Zbigniew Litwińczuk

project by Elżbieta Bojanowska

We, Who Look into the Death's Face

project by Elżbieta and Leszek Bojanowski

music by Jahiar Group

cast: Katarzyna Abramowicz, Elżbieta Bojanowska, Krzysztof Głębocki, Marek Woliński, Renata Szpak, Mariusz Woliński

It is the second time Teatr z Lublina launches its metaphysical-mocking journey across the Irish world beyond reality with Flann O'Brien. At this edition of the festival Elżbieta Bojanowska's company will present another, radically altered version of *The Third Policeman*, this time directed by Robert Maj. In 1998 its original version, directed by Elżbieta Bojanowska, was awarded an honorary prize of the Lublin Television.

We, Who Look into the Death's Face is based on a report published in the National Geographic dealing with the underground movement in Kurdistan, called 'Pesh mergas' which means 'we, who face the death'. The Kurd music evokes a series of theatre images built by the actors, after the photographs of the Kurds presented in extreme situations. Apart from the members of Teatr z Lublina the cast includes guest actors.

Teatr z Lublina was founded in 1987. Its leader, Elżbieta Bojanowska is a former member of Grupa Chwilowa. Teatr z Lublina has realised over a dozen spectacles, including two versions of *Blok* (1987, 1989), *We* after Leszek Bojanowski's project (1988), *Thomas Morus' Letter to his Daughter Margaret*, Elżbieta Bojanowska's author's performance; *About Flicking off the Ashes* (1991) and *Garbage* (1992) - performances realised by the actors; Elżbieta Bojanowska's performances presented in London: *Seven Deadly Sins* and *Tea Pyramid* (1991), *Initiation Games* (1993), a performance based on Leszek Bojanowski's dialogues; *European Voo-Doo Doll* (1994) directed by Robert Łupeniak, *house at the Seaside* after Yannis Ritsos (1995) in collaboration with Grupa Chwilowa company.

Teatr z Lublina • Centrum Kultury • ul. Peowiaków 12 • 20-007 Lublin
tel/fax: + 48 81 5327583 • e-mail: ck@ck.lublin.pl

THE PIG IRON THEATRE COMPANY, USA

Panowie ochotnicy

Tekst: **Solveig Holum**

Światło: **Trey Lyford**

Muzyka: **James Sugg**

Kostiumy: **Megan Wall, Lisa Leverton and Jen Goetner**

Reżyseria: **Dan Rothenberg**

Realizacja techniczna: **Perry Fertig**

Występują: Mary Pinknell - **Cassandra Friend**, Françoise de la Tour - **Emmanuelle Delpech**, Vincent Barrington - **Gabriel Quinn Bauriedel**, Rich Conwell -- **Dito Van Reigersberg**, One-Man Band - **James Sugg**

The Pig Iron Theatre Company jest grupą teatralną wywodzącą się z Filadelfii. Założona w 1995 roku niemal natychmiast została uznana za unikalny, nowy głos w teatrze amerykańskim. Zespół ma za sobą 11 premier, pokazuje swoje spektakle w Nowym Jorku, Edynburgu (Edynburg Fringe) i w Filadelfii. Spektakle te przyniosły zespołowi 11 nominacji do Nagrody Barrymore w ostatnich dwóch latach, w tym Nagrodę za Najlepszy Dźwięk dla spektaklu *Panowie ochotnicy* i Nagrodę za Najlepszą Choreografię dla spektaklu *Cafeteria*. Poza tym zespół zdobył Nagrodę "Spirit of the Fringe", prestiżowe wyróżnienie dla najlepszej grupy zagranicznej za Festiwalu w Edynburgu. Edynburg był pierwszym przystankiem na europejskiej mapie zespołu, potem pojawiła się Anglia, Irlandia, Polska...

Poeta w Nowym Jorku

Występuje: **Dito van Reigersberg**

Tekst: **Dan Rothenberg i Dito Riegersberg**

Światła: **Jeffrey Sugg**

Dźwięk: **James Sugg**

Muzyka: **Ted Pierce**

Kostiumy: **Corey Lippiello**

Dramaturgia: **Emily Maguire**

Reżyseria: **Dan Rothenberg**

Ludzie występujący w tej sztuce istnieli naprawdę. Lorca i Dali spotkali się w Residencia de Estudiantes w Madrycie, Victoria Spivey nagrała w swej karierze setki utworów bluesowych, wiele śpiewała w Small's Paradise, Mildred Adams pracowała nad zachwycającą biografią Lorki, a Hart Crane popełnił samobójstwo wyskakując ze statku. Jednakże *Poeta w Nowym Jorku* to fikcja, nie biografia, twórcy spektaklu myśleli o tym, aby z historycznego kontekstu wydobyć przede wszystkim teatralne aspekty życia i pracy Lorki.

THE PIG IRON THEATRE COMPANY, USA

Gentlemen Volunteers

written by **Solveig Holum**

lighting by **Trey Lyford**

sound by **James Sugg**

costumes by **Megan Wall, Lisa Leverton and Jen Goetner**

directed by **Dan Rothenberg**

technical director - **Perry Fertig**

Cast: Mary Pinknell - **Cassandra Friend**, Françoise de la Tour - **Emmanuelle Delpech**, Vincent Barrington - **Gabriel Quinn Bauriedel**, Rich Conwell - **Dito van Reigersberg**, One-Man band - **James Sugg**

The Pig Iron Theatre Company is a Philadelphia based theatre group. It was founded in 1995 and almost immediately got recognised as a unique, new voice on the American theatre scene. The company has premiered eleven spectacles, performing in New York, Edinburgh (the fringe) and Philadelphia. The company was nominated eleven times to the Barrymore Award in the last two years, winning the Best Sound Award for *Gentlemen Volunteers* and Best Choreography Award for *Cafeteria*. The company was also awarded 'A Spirit of the Fringe' award, a prestigious distinction for the best foreign theatre group at the Edinburgh Festival. Edinburgh was the first stop during their European itinerary, followed by England, Ireland, Poland...

"A Poet in New York"

performed by **Dito van Reigersberg**

written by **Dan Rothenberg and Dito van Reigersberg**

set and lighting by **Jeffrey Sugg**

sound by **James Sugg**

original composition by **Ted Pierce**

costume design by **Corey Lippiello**

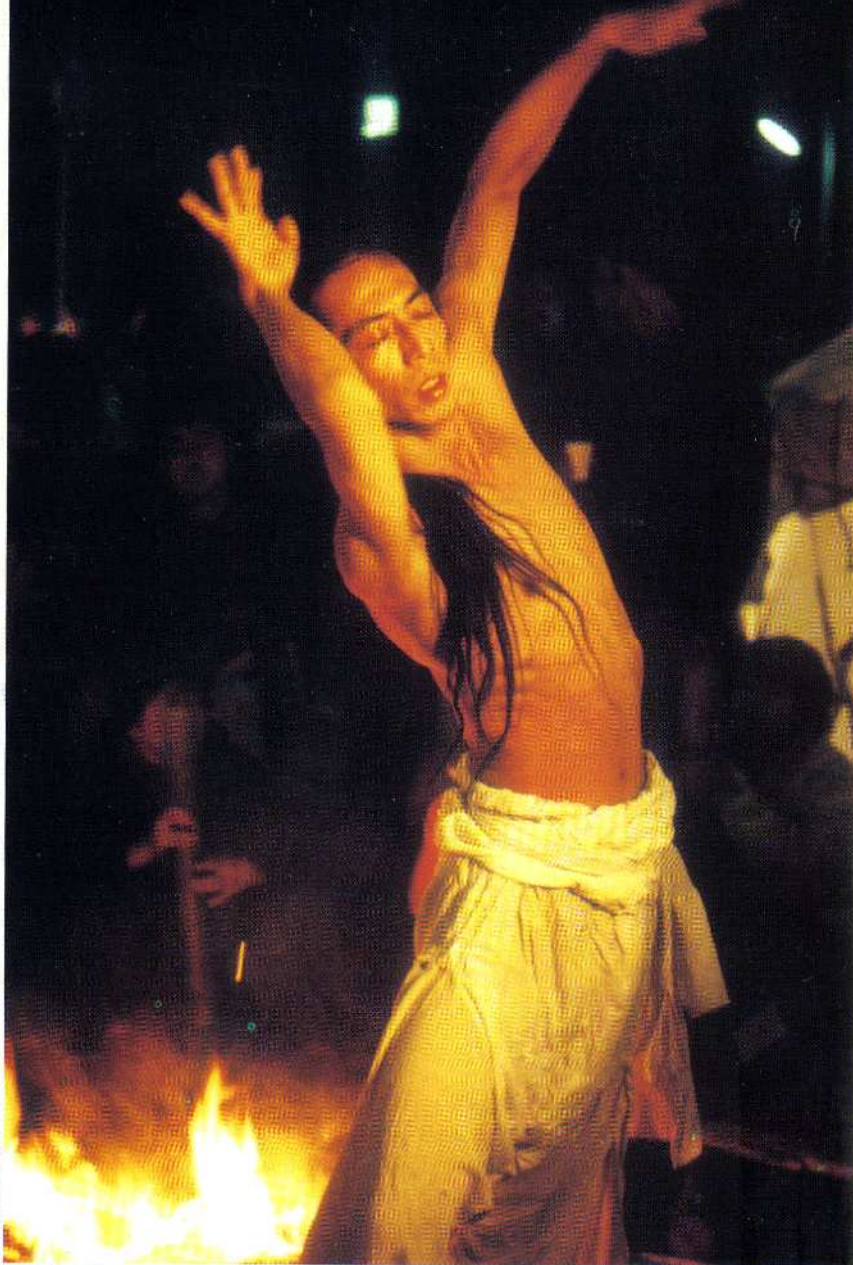
dramaturgy by **Emily Maguire**

directed by **Dan Rothenberg**

People appearing in this performance really existed. Lorca and Dali met in Residencia de Estudiantes in Madrid, Victoria Spivey recorded hundreds of blues songs throughout her career, singing at the Small's paradise, Mildred Adams worked on Lorca's astonishing biography and Hart Crane committed suicide jumping off the ship. However, *A Poet in New York* is a fiction, not a biography, attempting at deriving the theatrical aspects of Lorca's life and work from the historical context.

ATSUSHI TAKENOUCI, JAPONIA

Kamień

Występuje - **Atsushi Takenouchi**

Taniec butoh to specyficzna forma japońskiego tańca nowoczesnego korzystająca zarówno z tradycyjnych form ekspresji silnie związanych z rytuałem i obrzędem jak i ze współczesnego tańca. Wykształciła się w połowie lat pięćdziesiątych jako forma ekspresyjna, polegająca na specyficznym rodzaju ruchu, nawiązująca do duchowości Kraju Kwitnącej Wiśni. Dla współczesnego teatru jest ważną inspiracją, zarówno w zakresie form treningu jak i filozofii sztuki teatralnej.

Atsushi Takenouchi jest tancerzem o unikalnym talencie, mistrzowie butoh dostrzegają jego niezwykle umiejętności i specyficzny sposób istnienia w przestrzeni. Atsushi Takenouchi wędruje po świecie, postrzegając tę wędrowkę jako znak swego współuczestnictwa w naturze. Natura jest ważnym elementem jego artystycznej wizji świata, potrafi swym tańcem harmonizować wszystko dookoła i sprawić, że widzowie odczuwają pierwotną siłę życia, która przekształca różnice między narodami, rasami i religiami w wielką modlitwę o pokój. Atsushi Takenouchi występuje w salach teatralnych, ale również na wolnym powietrzu, co umożliwia mu specyficzny kontakt z otaczającą przyrodą. Występował również w świątyniach, ruinach, miejscach naznaczonych historyczną i religijną atmosferą. Widzowie dostrzegli, że taniec ten ma moc budzenia takich miejsc, przywoływania ducha natury.

ATSUSHI TAKENOUCI, JAPAN

A Stone

cast: **Atsushi Takenouchi**

The butoh dance is a special form of the modern Japanese dance using both traditional forms of expression, strongly connected with the ritual, and contemporary dance forms. It evolved in the mid-fifties as a form of expression consisting in a specific kind of movement, referring to the spiritual life of Japan. It is a significant inspiration for contemporary theatre as a form of training and philosophy of theatre.

Atsushi Takenouchi is an extremely talented dancer. The butoh masters acknowledge his unusual skills and unique way of living in space. Atsushi Takenouchi travels throughout the world, approaching his journey as a sign of his participation in nature. Nature is an important element of his artistic vision of the world. He is capable of introducing harmony in what surrounds him with his dance and make the audience feel the primary life force, which transforms the differences between nations, races and religions in one prayer for peace.

Atsushi Takenouchi performs in theatre halls and outdoors, which allows him to enter into communion with nature. He has danced in temples, ruins, places stigmatised with historical and religious atmosphere. The audience experiences the power of his dance in awakening such places, calling the spirits of nature.

TEATR im. J. OSTERWY, LUBLIN

***Arcadia* - Tom Stoppard**

Przekład - **Jerzy Limon**

Reżyseria - **Krzysztof Babicki**

Dekoracje - **Paweł Dobrzycki**

Kostiumy - **Irena Biegańska**

Muzyka - **Marek Kuczyński**

Asystent reżysera - **Witold Kopeć**

Występują: Thomasina Coverly- **Olga Borys** (gościnnie), Septimus Hodge, jej guwerner- **Witold Kopeć**, Jellaby, starszy lokaj- **Ludwik Paczyński**, Ezra Chater, poeta- **Jerzy Rogalski**, Richard Noakes, architekt ogrodowy- **Paweł Sanakiewicz**, Lady Croom- **Grażyna Jakubecka**, Kapitan Brice, Marynarka Królewska- **Andrzej Redosz**, Hanna Jarvis, pisarka- **Alina Kołodziej**, Chloë Coverly- **Magdalena Szejman-Lipowska**, Bernard Nightingale, profesor- **Henryk Sobiechart**, Valentine Coverly- **Artur Kocięcki**, Gus/Ausustus Coverly- **Bartosz Dziubiński**, **Piotr Kalwiński** (uczniowie XX LO w Lublinie)

Tom Stoppard, autor *Arkadii* znany jest dzisiaj głównie jako zdobywca Oscara za najlepszy scenariusz oryginalny za jaki uznany został scenariusz *Zakochanego Szekspira*, który napisał wspólnie z Johnem Maddenem. Wcześniej jednak odniósł duży sukces teatralny jako autor sztuki *Rosencrantz i Guildenstern nie żyją*. Dramat ten grany był przez cztery sezony na renomowanych scenach londyńskich i amerykańskich, zdobywał nagrody, po latach został przeniesiony na ekran kinowy.

Arcadia uważana jest nie tylko za najlepszą sztukę Stopparda, ale również za najwybitniejszy utwór brytyjskiej dramaturgii ostatniego okresu. Jest tak błyskotliwym popisem erudycji autora oraz tak finezyjnym majstersztykiem warsztatu dramaturgicznego, że wymyka się jednoznacznym klasyfikacjom gatunkowym. Można powiedzieć, że to pasjonujący kryminał, naukowa rozprawa, melodramat i komedia. Można też uznać ten dramat za kunsztowną grę literacko-filozoficzną, co zresztą wydaje się być cechą charakterystyczną Stopparda. Owa gra toczy się równolegle w dwóch odległych planach czasowych - na początku XIX wieku i obecnie, ale w tym samym miejscu - w pokoju wiejskiej posiadłości Sidley Park w Derbyshire. Ukrytym bohaterem intrygi jest skandalizujący romantyczny poeta lord George Gordon Byron.

TEATR IM. J. OSTERWY, LUBLIN

***Arcadia* - Tom Stoppard**

translated by **Jerzy Limon**

directed by **Krzysztof Babicki**

Stage design by **Paweł Dobrzycki**

Costumes by **Irena Biegańska**

Music by **Marek Kuczyński**

Director's assistant - **Witold Kopeć**

cast: Thomasina Coverly-**Olga Borys** (guest), Septimus Hodge, her tutor - **Witold Kopeć**, Jellaby, a butler-**Ludwik Paczyński**, Ezra Charter, a poet - **Jerzy Rogalski**, Richard Noakes, a garden designer - **Piotr Sanakiewicz**, Lady Croom - **Grażyna Jakubecka**, Captain Brice, the Royal Navy - **Andrzej Redosz**, Hanna Jarvis, a writer - **Alina Kołodziej**, Chloë Coverly - **Magdalena Szejman-Lipowska**, Bernard Nightingale, a professor - **Henryk Sobiechart**, Valentine Coverly - **Artur Kocięcki**, Gus/Ausustus Coverly - **Bartosz Dziubiński**, **Piotr Kalwasiński** (students)

Tom Stoppard is most famous for his screenplay to *Shakespeare in Love* for which he won the Oscar Award (the best original screenplay written together with John Madden). His earlier great theatre success was *Rosencrantz and Guildenstern are no longer alive*, which was performed at the renowned theatres in London and New York for four seasons, winning numerous awards and finally filmed.

Arcadia is not only considered Stoppard's best play, but also the most outstanding British drama of the last years. It is a brilliant show of his erudition and a refined theatre masterpiece escaping simple classification. It can be called a fascinating crime story, a philosophical treatise, a melodrama or a comedy. It can be considered an ingenious literary and philosophical game which seems to be characteristic for Stoppard. This game is happening in two parallel spaces of time, in the early nineteenth century and now, but in the same place - in a room of the Sidley Park estate in Derbyshire. The scandalous Romantic poet Lord George Byron is a hidden protagonist of the plot.

phot. Iwona Burdzanowska

TEATR IM. J. OSTERWY - LUBLIN

• Teatr im. J. Osterwy • ul. Narutowicza 17 • 20-004 Lublin
• tel: +48 81 532 24 24, 532 29 35 • fax: + 48 81 532 07 27

TEATR KANA, SZCZECIN

J.P. odkrywa Amerykę

monodram na motywach tekstu **Dario Fo**

Reżyseria i scenografia - **Zygmunt Duczyński**

Scenariusz - **Sławoj Golański, Zygmunt Duczyński**

Muzyka tradycyjna - **Krzysztof Seroczyński**

Prowadzenie światła - **Andrzej Fikus**

Wykonanie - **Sławoj Golański**

Tekst Dario Fo, włoskiego noblisty potwierdza wizerunek autora, jaki utrwalił się już w naszej świadomości. To "skandalista, prześmiewca i kontestator tradycyjnych wartości kultury europejskiej", przyznanie mu Nagrody Nobla jednym wprawiło w zdumienie, u innych wzbudziło sprzeciw, a jeszcze inni uznali to za znak przewartościowa zachodzących w ocenie kultury. Dario Fo to postać kontrowersyjna, wzbudzająca emocje. Wybór tego tekstu przez Teatr Kana uznany został za otwarcie nowego etapu w historii grupy.

"Cieszy mnie fakt - pisze recenzent - że Kana znów mówi swoim głosem. A że mówi - jak zwykle - oryginalnie i śmiało, tym większa przyjemność tego słuchać... Fo, niedawny noblista, nie może się jakoś doczekać w Polsce już nie tyle uznania, co choćby poznania przez tzw. opinię publiczną. Czyżby kontrowersyjne, ale wolne od oportunistów wypowiedzi "włoskiego błazna" były dla nas za trudne do akceptacji, podlegające nieformalnej, ale skutecznej cenzurze milczenia?"

Rajski ptak

monodram na motywach tekstów: **Matei Calinescu, Leo**

Lipskiego i Wieniedikta Jerofiejewa

Scenariusz i reżyseria - **Zygmunt Duczyński**

Scenografia - **Bruno Tode**

Muzyka (kompozycja, wykonanie) **Zbigniew Szmatloch**

Światła - **Zygmunt Duczyński, Dobiesław Nowicki**

Prowadzenie światła - **Dobiesław Nowicki**

Wykonanie - **Arkadiusz Buszko**

Rajski ptak jest opowieścią o życiu człowieka szalonego, świadomego swego szaleństwa, który, mierząc się z własną pokusą twórczą, wymyśla historię, w której odkrywa i stwarza samego siebie i próbuje w ten właśnie sposób oderwać prawdę od pozorów, odnaleźć wyswobodzenie w nadaniu sensu własnemu życiu - pisze o spektaklu reżyser.

"Szaleństwo jest czymś innym, należy je zrozumieć a nie wyjaśniać. Bo my nie jesteśmy powołani po to, aby je wyjaśniać, raczej już ono wyjaśnia nas."

TEATR KANA, SZCZECIN

J.P. Discovers America

a monodrama on the motives of **Dario Fo's** text

directed and stage design by **Zygmunt Duczyński**

screenplay by **Sławoj Golański and Zygmunt Duczyński**

traditional music by **Krzysztof Seroczyński**

lighting by **Andrzej Fikus**

performed by **Sławoj Golański**

The text by Dario Fo, an Italian Nobel Prize winner authenticates his image. He is considered a scandalist acknowledging mockingly the traditional values of European culture. When he was awarded the Nobel Prize some people were surprised, some shocked and some recognised it a sign of the change of values in culture. Dario Fo is a controversial figure, the reception of whom has to be emotional. The fact that Kana Theatre chose this text suggests that it has entered upon a new stage of its development.

"I am happy, says a theatre critic in his review, that Kana speaks with its own voice again. And as it speaks - as usual - in a original and courageous way, the greater pleasure it is to listen to it. ... Fo, a recent Prize

winner, cannot gain recognition in Poland, or simply become known by the so-called public opinion. Is it true that 'the Italian jester's' controversial and non-opportunistic statements being difficult to accept, get subjected to the informal but powerful censorship of silence?"

A Paradise Bird"

monodrama based on the texts by **Matei Calinescu, Leo Lipski and**

Wieniedikt Jerofiejew

written and directed by **Zygmunt Duczyński**

stage design by **Bruno Tode**

music (composed and performed) by **Zbigniew Szmatloch**

lighting by **Zygmunt Duczyński and Dobiesław Nowicki**

lights operated by **Dobiesław Nowicki**

performed by **Arkadiusz Buszko**

A Paradise Bird is a story about a madman, who is aware of his madness. Wrestling with his creative temptation he makes up a story in which he discovers and creates himself. By doing it he tries to isolate the truth from appearances, find liberation in endowing his life with some meaning, comments the director.

Madness is something else, one has to understand it and not to explain. For we are not born in order to elucidate it, it is rather which madness elucidates us.'

Fot. Bartosz Wójcik

Ośrodek Praktyk Teatralnych GARDZIENICE, LUBLIN

Kosmos Gardzienic

reżyseria i dramaturgia muzyczna: **Włodzimierz Staniewski**
opracowanie sceniczne: **Mira Żelechower-Aleksiu, Włodzimierz Staniewski**

opracowanie muzyczne: **Maciej Rychły**

Realizatorzy: **Włodzimierz Staniewski, Tomasz Rodowicz, Mariusz Gołąj, Mariana Sadowska, Marcin Mrowca, Elżbieta Rojek, Joanna Holcgreber, Joanna Wichowska, Grzegorz Podbiegłowski, Agata Zyglewska, Monika Kubat, Sabina Sidor, Dariusz Józwiak, Edmund Specjał, Stanisław Staszczuk, Mira Żelechower-Aleksiu, Rena Targońska, Stanisław Kral, Sebastian Soluch, Krzysztof Piekarczyk, Andrzej Kot, Tomek Kubicki** oraz studenci Akademii Praktyk Teatralnych.

"Kosmos Gardzienic" okazał się wielopiętrową dramatyczną konstrukcją. Można się zawahać, czy nazwać to zdarzenie spektaklem. Zawierało w sobie przecież tak wiele różnorodnych form. Owszem były fragmenty przedstawień, ale były też rozmowy, zabawa, a nawet wykład. Upierałbym się jednak, że "Kosmos" to jednak konsekwentnie pomyślany spektakl. Nie zbiór czy wybór fragmentów, ale skupione i zakomponowane dzieło. Z precyzyjnie przygotowanymi kulminacjami, z czasem na oddech i wreszcie: z otwartym finałem. O czym było to przedstawienie? Na pewno Gardzienice opowiedziały o sobie. Chronologicznie - w teatralnym i historycznym porządku (...)

Jednak najważniejsze treści nie były związane z teatralizacją i autotematyzmem. "Gardzienice" spróbowały na różne sposoby zakomunikować widowni kilka podstawowych założeń leżących u podstaw pracy zespołu i - zdaniem Włodzimierza Staniewskiego - sztuki w ogóle.

Pierwsze z nich to potrzeba porywu duchowego, wysiłku przekraczającego sztukę. Właściwie prawie wszystkie elementy spektaklu dają się odnieść do tradycji religijnej. Są czasem na granicy bluźnierstwa, czasem u progu modlitwy, czasem bywają pogańskim gustem. (...)

Druga rzecz - przeszłość, tradycja. Świat kultury ludowej, który ginie na naszych oczach i którym tak naprawdę gardzimy, wiele może wciąż jeszcze zaferować. Jest to już kraina, do której nie ma powrotu, a która wciąż pozostaje skarbnicą pełną zadziwiających treści: kraina, w której przechowało się poczucie harmonii." - Tadeusz Kornaś

Ośrodek Praktyk Teatralnych GARDZIENICE, LUBLIN

The Gardzienice Cosmos

direction and music dramaturgy by **Włodzimierz Staniewski**
staging by **Mira Żelechower-Aleksiu, Włodzimierz Staniewski**

music by **Maciej Rychły**

realised by: **Włodzimierz Staniewski, Tomasz Rodowicz, Mariusz Gołąj, Mariana Sadowska, Marcin Mrowca, Elżbieta Rojek, Joanna Holcgreber, Joanna Wichowska, Grzegorz Podbiegłowski, Agata Zyglewska, Monika Kubat, Sabina Sidor, Dariusz Józwiak, Edmund Specjał, Stanisław Staszczuk, Mira Żelechower-Aleksiu, Rena Targońska, Stanisław Kral, Sebastian Soluch, Krzysztof Piekarczyk, Andrzej Kot, Tomek Kubicki**

The Gardzienice Cosmos evolved into a multi-storeyed dramatic construction. One would hesitate whether to call this event a spectacle as it comprises so many heterogeneous forms. It is true that we were offered the fragments of performances, but there were also conversations, games and even a lecture. I would insist that Cosmos is eventually a consequently conceived spectacle. Not a collection or selection of fragments, but a concentrated and composed work with precisely elaborated climaxes, with time for a breath and finally with an open final. What was this performance about? Gardzienice told us about themselves, that is for sure. The story was chronological - introducing a theatrical and historical order (...)

However, the most significant message conveyed was not connected with the staging or talking about the company. In various ways Gardzienice attempted to pass to the audience several basic assumptions constituting the foundations of their work and, in Włodzimierz Staniewski's opinion, art in general.

The first assumption is a need of the spiritual elation, the strain transcending art. Essentially almost all the elements of the performance can be related to religious tradition. Sometimes they border on blasphemy, sometimes they are on a threshold of prayer, sometimes they are a pagan sorcery. (...)

Another assumption is the past, that is tradition. The world of folk culture, the disappearance of which we witness, the world which we hold in contempt, can still offer us much. It is the land one cannot return to, but it is still a treasury full of astonishing contents; the land in which the sense of harmony has been preserved." - Tadeusz Kornaś

• Ośrodek Praktyk Teatralnych Gardzienice • ul. Grodzka 5 A • 20-112 Lublin

• tel/fax: + 4881 53 298 40; + 4881 53 464 20; + 4881 53 296 37

• e-mail: office@gardzienice.art.pl • www.gardzienice.art.pl

TEATR PORYWACZE CIAŁ, POZNAŃ

Vol.7

Scenariusz i reżyseria: **Katarzyna Pawłowska i Maciej Adamczyk**

Współpraca reżyserska - **Marcin Liber**

Występują: **Katarzyna Pawłowska i Maciej Adamczyk**

Teatr Porywacze Ciał pracuje od ośmiu lat. Kolejne premiery z jednej strony zaskakują, a z drugiej wpisują się w konsekwentnie budowany teatralny świat, twórczo kontynuują podjęte wątki, próbują mówić własnym językiem. Czy to jest język pokolenia X? Czy Porywacze Ciał to głos pokolenia? Ewa Obrebska - Piasecka przyznaje, że ogląda Porywaczy od 1993 roku, od pierwszej premiery:

"Doceniałam spójny, bardzo własny, teatralny język, talent w budowaniu scenicznej rzeczywistości, niezaprzeczalne walory aktorskie. Nawet chyba trochę zazdrościłam tym, którzy mogli się z ich spektaklami identyfikować (bo mieli "swoją" teatr), i z rosnącą ciekawością przyglądałam się, co też z tego dalej wyniknie. Choć sądząc z wymowy ich przedstawień - zazdrościć nie bardzo jest czego. Pusto w tym świecie i samotnie."

Ostatnia premiera Porywaczy to znowu dwójka ludzi - ona i on - "to znajomi z kinowego ekranu, z pubu za rogiem, i z tego teatru".

"Na scenie są tylko aktorzy. Od nich się teatr zaczyna i na nich się może skończyć. Bez nich nie ma teatru. Na scenie są tylko ludzie. Bez nich nie ma życia. A właśnie życia po tym spektaklu jakby przybyło" - podsumowuje recenzentka.

TEATR PORYWACZE CIAŁ, TEATR USTA USTA

Sztuczne oddychanie

Scenariusz, reżyseria, opracowanie muzyczne: zespół

Występują: **Agnieszka Kołodyńska, Katarzyna Pawłowska, Maciej Adamczyk, Marcin Liber, Kuba Kaprał, Wojciech Wiński**

Teatr Usta Usta powstał w roku 2000. Marcin Liber i Wojciech Wiński - założyciele teatru od kilku już lat współtworzyli przedstawienia Teatru Biuro Podróży, razem z nimi objechali cały niemal świat i zdobyli liczne nagrody, między innymi Fringe First i Critics Award na festiwalu w Edynburgu w 1995 roku. Marcin Liber od 1996 roku współpracuje również z teatrem Porywacze Ciał.

Pierwsza premiera Teatru Usta Usta miała miejsce w marcu 2000, był to spektakl pod tytułem A.

"Sztuczne oddychanie" to drugie przedstawienie, jego premiera odbyła się na Malcie 2000 w Poznaniu. Jest to pierwsze plenerowe przedstawienie zrealizowane we współpracy z Teatrem Porywacze Ciał. Jest to spektakl plastyczny, w którym to, co realne przeplata się z nierealnością.

TEATR PORYWACZE CIAŁ, POZNAŃ

Vol.7

written and directed by **Katarzyna Pawłowska and Maciej Adamczyk**
associate director - **Marcin Liber**

cast: **Katarzyna Pawłowska and Maciej Adamczyk**

Theatre Porywacze Ciał was founded eight years ago. Each of the company's performances is a puzzle, at the same time inscribing into the consequently constructed theatre world, developing along their line and trying to speak with their own language. Is it a language of the X generation? Is the company a voice of the generation? Ewa Obrebska-Piasecka admits that that she has watched all their performances, starting with the first premiere in 1983:

"I appreciate their consistent, very private theatre language, their talent in

building the stage reality, unquestionable acting skills. I even feel jealous about those who can identify with their performances (for they have 'their' theatre), watching where it will go. Although looking at the message they convey there is nothing to be jealous about. It is an empty and lonely world."

The last premiere shows us again two people - a man and a woman, 'people we know from the cinema, the pub round the corner, from this theatre'.

"There are only actors on the stage. The theatre starts with them and can end there. There is no theatre without them. There are only people on the stage. There is no life without them. And after the performance as if more life is there."

TEATR PORYWACZE CIAŁ, TEATR USTA USTA POZNAŃ

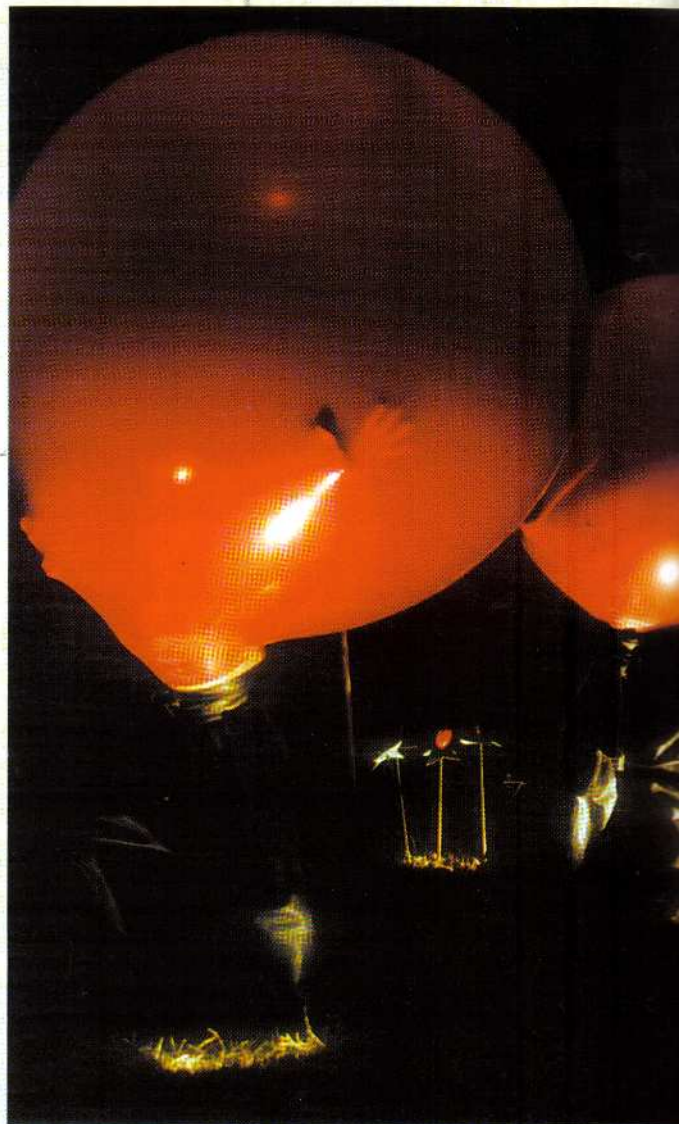
Rescue Breathing

written, directed and music by the company

cast: **Agnieszka Kołodyńska, Katarzyna Pawłowska, Maciej Adamczyk, Marcin Liber, Kuba Kaprał, Wojciech Wiński**

Usta Usta Theatre was founded in 2000. Marcin Liber and Wojciech Wiński, its founders, have worked together in Biuro Podróży theatre company for several years, touring all over the world, winning numerous prizes, including the Fringe First and the Critics' Award at the Edinburgh festival in 1995. From 1996 Marcin Liber has been associated with Porywacze Ciał company.

The first performance of Usta Usta, A, was premiered in March 2000. Rescue Breathing is their second performance, premiered at the Malta festival in Poznań, at the same time being the first outdoor performance realised together with Porywacze Ciał company. It is a visual spectacle where the real is combined with the unreal.

TEATR MONTOWNIA, WARSZAWA

Szelmostwa Skapena - Moliere

Przekład - **Tadeusz Żeleński (Boy)**

Opracowanie tekstu, inscenizacja- zespół

Muzyka - **Cezary Kosiński**

Wykonanie: Skapen- **Adam Krawczuk**, Oktaw- **Rafał Rutkowski**,
Leander- **Maciej Wierzbicki**, Sylwester - **Marcin Perchuć**

Premiera i współpraca producencka - Teatr Powszechny
w Warszawie

Teatr Montownia to jeden z niewielu niezależnych, młodych, zawodowych teatrów, które, pracując na własną odpowiedzialność, zyskują coraz większe uznanie widowni. Pierwsza premiera - *Zabawa wg Mrożka*, powstała zaraz po ukończeniu przez aktorów warszawskiej Akademii Teatralnej (dawniej PWST), była niezwykle udanym debiutem i pozwoliła dostrzec tę grupę, jak również "ożywić nudę warszawskich scen".

Czterech młodych aktorów charakteryzuje fakt, iż naprawdę chce im się grać: "Aktorzy z Montowni, jak sama nazwa wskazuje, są prawdziwymi robotnikami sceny. Do siódmych potów będą pracować nad śmiechem publiczności, duszę oddadzą za dobry gag, zagrają dwie role naraz i będą jednocześnie maszynistami, dekoratorami i reżyserami swego przedstawienia" - pisze Roman Pawłowski

"Monterzy" mają w nadmiarze to, czego innym brakuje: umiejętność improwizacji, błyskawicznego wchodzenia w rolę, sprawność fizyczną i poczucie rytmu. (...)

Spektakl grany na pustej scenie w neutralnych, czarnych kostiumach zaczyna się i kończy fragmentem monologu Hamleta, który instruuje aktorów z wędrownej trupy jak mają grać. Na to, aby powiedzieć ten monolog w inscenizacji szekspirowskiej, aktorzy z Montowni czekali by w teatrze repertuarowym wiele lat. Zakładając własny zespół od początku mogą na własnej skórze przekonać się jak trudno sprostać wymaganiom, o których mówi książę Danii: łączyć akcję ze słowem, używać gestów oszczędnie, mówić płynnie i swobodnie, unikać przesady, która kłóci się z celem teatru i - co najważniejsze - nie machać rękami!

Z tej trupy Hamlet byłby zadowolony."

TEATR MONTOWNIA, WARSZAWA

Scapen's Rogueries - Moliere

translated by **Tadeusz Boy-Żeleński**

adaptation and staging by the company

music by **Cezary Kosiński**

cast: Skapen- **Adam Krawczuk**, Oktav- **Rafał Rutkowski**,

Leander - **Maciej Wierzbicki**, Sylwester - **Marcin Perchuć**

premiered and co-produced by Teatr Powszechny in Warsaw

Teatr Montownia is one of a very few independent, young, professional theatre companies working at their own responsibility and winning the growing recognition and acclaim of the audience. Their first premiere, *The Fun* based on Mrożek, realised soon after the actors graduated from the Warsaw Theatre Academy, was an extremely successful debut, making the group a part of the visible live element of the Warsaw theatre scene.

What is characteristic for these four young actors is that they really want to perform. 'The actors from Montownia (An Assembly room) as the name suggests are real workers of the stage. They will bathe in perspiration to make the audience laugh, they will give their souls away for a good joke, they will play two parts at the same time and they will be simultaneously engine-drivers, scene painters and directors of their performance' - writes Roman Pawłowski.

'Montownia company have in access what others lack: improvising skills, an ability to identify with a character they act, physical fitness and a sense of rhythm. (...)

The performance played on an empty stage, in the neutral black costumes, starts and ends with a fragment of Hamlet's dialogue, who instructs the actors from a travelling troupe how they should act. In order to say this dialogue in a Shakespearean performance the Montownia actors would have to wait in a state theatre for many years. Having founded their own company they can experience how difficult it is to meet the expectations about which the Danish prince says: combine actions with words, use gestures sparingly, speak fluently and freely, avoid exaggeration which does not agree with an objective of theatre - and what is most important - do not gesticulate with hands!

Hamlet would be satisfied with this group."

• Teatr Montownia • adres do korespondencji: ul. Puławska 42a/16 • 02-599 Warszawa
• tel: +48 22 845 16 15 • +48 606 82 60 22 • e-mail: piotra@tim.com.pl

blackSKYwhite, ROSJA

Zabawki Bertranda

Reżyseria: **Dimitri Ariupin**

Występują: **Marcella Soltan, Anderj Ivashnev**

Teatr blackSKYwhite powstał w 1988 roku, a pierwszy spektakl zaprezentował wiosną 1989 roku. Od tego czasu powstało siedem kolejnych premier teatru. W tym roku zdobył Fringe First na Festiwalu w Edynburgu oraz Nagrodę Total Theatre.

Każde przedstawienie teatru to rodzaj magicznego obrazu: grafika komputerowa, fantastyczna muzyka, oszałamiające efekty świetlne budują coś nierealnego - świat wielkiej iluzji, który jednocześnie jest światem niezwykle bliskim i prawdziwym. Te zniewalaające swą energią spektakle stają się atrakcyjne dla skrajnie różnej publiczności: zarówno dla znawców teatru, młodzieży, zawodowców jak i ciekawych nowości ludzi. Ludzie, którzy założyli ten teatr, wykreowali i nadal kreują specjalną technikę, która lokuje aktorów "na krawędzi" - gdzieś pomiędzy rzeczywistością a iluzją - a przedstawienia są bliższe logice snu niż czegokolwiek rzeczywistego. Trudno jest rozpoznać rodzaj tej sceniczności, prawdopodobnie bliższy nowoczesnej choreografii w jej niezależnych formach niż tradycjom czysto teatralnym.

Aktorzy nie opowiadają historii, która ma swój czas i ramy. Pokazują odbicie rzeczywistości w snach, granice między zewnętrznym a wewnętrznym światem, polegając na intuicji i pokładach nieświadomości swoich widzów. W tym wielkim zwierciadle, każdy z widzów powinien zobaczyć swój własny wewnętrzny świat, dostrzec osobisty los.

Teatr blackSKYwhite jest prawdopodobnie najbardziej adekwatnym ucieleśnieniem idei teatru okrucieństwa Antoniego Artaud'a, z tym, że to okrucieństwo - to okrucieństwo lustra.

blackSKYwhite, Russia

Bertrand's Toys

directed by **Dimitri Ariupin**

cast: **Marcella Soltan, Andrej Ivashnev**

blackSKY was founded in 1988 and their first performance was premiered in 1989. The company have produced seven spectacles. In 2000 they won the Fringe First in Edinburgh and the Total Theatre Award.

Each performance is a kind of magic image: computer graphics, fantastic music, dazzling light effects create something unreal, the world of great illusion which is at the same time is a tremendously intimate and genuine world. These performances fascinating with their energy become attractive for very different spectators, for theatre connoisseurs, young people, professionals and people interested in novelties.

The company's founders have elaborated a special technique which situates the actors 'at the edge', somewhere between reality and illusion, and their spectacles are closer to the logic of dreams than anything real. It is difficult to classify this kind of approach to theatre, which is probably closer to modern choreography and its independent forms than the pure theatre tradition.

The actors do not tell a story which has its time and frames. They present a reflection of reality in dreams, the boundaries between the inner and outer world, relying on intuition and subconsciousness of their audience. In this huge looking-glass every spectator should see his own inner world, his personal fate.

blackSKYwhite is probably the most adequate embodiment of Antonin Artaud's theatre of cruelty, whereas its cruelty is the cruelty of a looking glass.

blackSKYwhite

tel. +7(0)95 1915989 • fax +7(0)95 4967276 •

e-mail: dimon@blackskvwhite.msk.ru •

blackSKYwhite - ROSJA

fot. Dmitrij Matvejev

TEATR MAŁY Z WILNA, LITWA

Wiśniowy sad - A. Czechow

Reżyseria - Rimas Tuminas

Występują: Egle Gabrenaite, Jurate Brogaite, Inga Burneikaite, Larisa Kalpokaite, Egle Čekuolyte, Rimantas Bagdzevičius, Sigitas Račkys, Vytautas Šapranauskas, Andrius Žebrauskas, Arvydas Dapšys, Mindaugas Capas, Antanas Arnoldas Rosenas, Almantas Šinkunas, Jonas Braškys.

Słynny włoski reżyser Giorgio Strehler określił *"Wiśniowy sad"* jako "wodewil, tragedię, farsę, dramat". Przedstawienie Tumina-sa posiada wszystkie istotne cechy tych gatunków, ale postacie wodewilowe wydają się być dominujące. Odnajdujemy tu dwa światy - niezdolne pomóc sobie nawzajem, a nawet porozumieć się ze sobą.

Rimas Tuminas, na sposób legendarnego reżysera naszych czasów Petera Brooka, odrzuca drogie Czechowowi krajobrazy, odrzuca nawet plastyczny znak wiśniowego sadu, ponieważ wystawia sztukę nie o drzewach i pięknie, ale o ludziach. Temat fascynującego piękna, definitywnej utraty harmonii jest ucieleśniony w postaci Raniewskiej granej przez Egle Gabrenaite.

"Nigdy nie widzieliście Wiśniowego sadu kwitnącego w ten sposób, właściwie nie jest ważne jak wiele realizacji tego klasycznego dramatu Czechowa widzieliśmy, po raz pierwszy naprawdę go zobaczyliśmy (...). Spektakl oscyluje między kreskówką a dramatem. To wszystko wspaniale działa. Jako przedstawienie jest tak różne, tak nieangielskie, również w stylu grania. Jest bardzo fizyczne. Aktorzy grają całym ciałem - od wyrazu twarzy do ruchów czubków palców - zastępują w bezruchu, kiedy spektakl kończy się." Geoff Hammerton

THE LITTLE THEATRE FROM VILNIUS, LITHUANIA

The Cherry Orchard - A. Czechov

directed by Rimas Tuminas

cast: Egle Gabrenaite, Jurate Brogaite, Inga Burneikaite, Larisa Kalpokaite, Egle Cekuloyte, Rimantas Bagdzevicius, Sigitas Rackys, Vytaunas Sapranauskas, Andrius Zebrauskas, Arvydas Dapsys, Mindaugas Capas, Antanas Arnoldas Rosenas, Almantas Sinkunas, Jonas Braskys.

The famous Italian director, Giorgio Strehler, defined 'The Cherry Orchard' as a vaudeville, a tragedy, a farce, a drama. Tuminas' spectacle comprises all the elements of these genres, still the vaudeville characters seem to dominate. We encounter two separate worlds that are not capable of helping each other or even communicating with each other.

Rimas Tuminas, just like the legendary theatre director of our times, Peter Brook, rejects the landscapes that Czechov loved, he rejects even the visual sign of the cherry orchard as he does not present a play about trees and beauty - he shows us people. The fascinating beauty, the ultimate loss of harmony is personified in a figure of Raniewska, performed by Egle Gabrenaite.

"You have never seen the Cherry Orchard blooming in this way. It does not matter at all how many different adaptations of this classical drama by Czechov you have seen, it the first time we can really see it (...) The spectacle oscillates between a cartoon and a drama. It works perfectly. As a performance it is so different, so non-English, also in the style of acting. The actors perform with their whole bodies - from face expression to the movements of tiptoes - they stop rooted to the ground when the performance finishes." Geoff Hammerton

• Teatr Mały • Gedimino pr. 4 • 2600 Wilno • Litwa
• tel.: 370 2 613 195 • fax.: 370 2 613195

IWANO-FRANKOWSKI UKRAIŃSKI MUZYCZNO-DRAMATYCZNY TEATR OBWODOWY im. IWANA FRANKI

Galileo Galilei - Bertold Brecht

Reżyseria - **M. Grynyszyn**

Scenografia - **O. Semeniuk**

Występują: **W. Rod, W. Strunnikow, O. Szymanśkyj, H. Babynśka, D. Błahuszyn, R. Derżypilśkyj, J. Łytwynow, Ł. Ołeksijenko, W. Panteluk, W. Szymanśka- Martynowa.**

Spektakl *Galileo Galilei* wyróżnia się spośród innych spektakli teatru. Jest to ekspresywne, wizualne, emocjonalne widowisko, które zostało wysoko ocenione przez krytykę i otrzymało świetne recenzje po prezentacji na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym "Devjate mystečke Berezilla" w Kijowie.

"Obecny jest tu temat człowieka, temat, który niezwykle mnie porusza - mówi reżyser przedstawienia Mirosław Grynyszyn - Interesują mnie ludzkie idee, ludzkie życie, stan wewnętrzny, psychologia, ludzka tragedia i poświęcenie - czyn, który do dzisiaj posiada niepojęty sens i zawiera jakąś wielką tajemnicę, której zapewne nigdy nie poznamy."

"W *Galileo Galilei* zachwycała jubilerska, a zarazem nowatorska praca reżysera (...) czuje się mocną reżyserską rękę, spajającą w jedno pstry zespół aktorski, nie mniej mocny zamysł filozoficzny." - pisała po spektaklu Jeljena Raskina.

"Młody kijowski reżyser, Mirosław Grynyszyn, zmusił nieco senny teatr do obrotów wokół swego przedstawienia - prowokacji" - pisała Weronika Zanik

THE IVAN FRANKO THEATRE

Galileo Galilei - Bertold Brecht

directed by **M. Grynishyn**

stage design by **O. Semeniuk**

cast: **V. Rod, V. Strunnikov, O. Shymanskyi, H. Babynska, D. Blahushyn, R. Derzypilskyi, J. Lytwynov, L. Oleksijenko, V. Panteluk, W. Shymanska-Martynova**

Galileo Galilei differs from other performances of this company. It is an expressive, visual, emotional show, highly evaluated by the critics at the international theatre festival 'Devjate mystecke Berezilla' in Kiev.

It is about man, which is a moving subject for me, says the director Miroslav Grynishyn. I am interested in human ideas, human life, man's inner state, his psychology, tragedy and sacrifice, an act which is still incomprehensible, embodying a great mystery we shall never get to know.

Galileo Galilei enraptures with tremendously precise and innovative directing(...) you can feel the director's powerful control over the actors, combining them into one organism. And you can read an equally powerful philosophical concept, reviewed the performance Jeljena Raskina.

The young Kiev director, Miroslav Grynishyn, forced this slightly somnambular company to move faster - to provoke, wrote Veronika Zanik.

IWANO-FRANKOWSKI UKRAIŃSKI MUZYCZNO-DRAMATYCZNY
TEATR OBWODOWY im. IWANA FRANKI

fot. Jolanta Donskis

TEATR GLIUKAI, LITWA

Popioły

Reżyseria, scenografia - **Benas Šarka**

Benas Šarka, absolwent Wileńskiej Akademii Muzycznej jak nikt inny, konsekwentnie realizuje idee "teatru ludowego". Programowa bieda i naiwność teatru Šarka trąci namiotami jarmarczynymi, płótnami celnika Rousseau i Pirosmianego, "chlebem i lalkami" Petera Schumana.

"Lecz dlaczego bieda wprawia w drżenie serca widzów Benasa (szczególnie młodych outsiderów i ludzi z marginesu)?" - pyta Rolandas Rastauskas. "Spektakle Šarka można uważać za powrót do utraconego rajów zabaw dziecińczych (piaskownica, sterta drewna, szmaciana Anusia, przerażająca ulica za płotem). Gracz całkowicie oddaje się tu grze. Ta działka "naiwnego czasu" jest dziś absolutnie nie do pomyślenia w teatrze zawodowym. Tam, gdzie zawodowiec "przedstawia" i "traktuje", aktor Šarki po prostu bawi się. "Co" w tym teatrze jest ważniejsze niż "jak".

"Sens teatru - twierdzi Šarka - to wstrzymywanie się. Najważniejsze jest to, aby wszystko pozostało nie wypowiedziane do końca. Poezja jest między słowami, musi unosić się w przestrzeni. Na scenę wchodzimy, aby poczuć smak innego życia. Cała gama moich przedmiotów, cała partytura wyniesiona jest z dzieciństwa. Przedmiot biorę jak myśl. Jak obraz. Dbając o to, żeby nie przesadzić, z przedmiotu należy wycisnąć tyle, aby zaczął żyć na scenie. Żeby przedmiot zadźwięczał, musi dużo "przeżyć". Dla mnie ważny jest ten dziecięcy instrumentalizm przedmiotu."

"Ja kocham moich widzów - wyznaje Šarka - Do nas przychodzą ci, którzy nie znoszą apatii. Oni są bardziej wymagający niż zwykła publika. To napawa mnie strachem, gdyż emocje są tutaj inaczej wyrażane. Nasza publiczność nie chodzi do Teatru Dramatycznego. Pragnie być porwana i zgwałcona."

TEATR GLIUKAI, LITHUANIA

Ashes

direction and stage design by **Benas Sarka**

Benas Sarka, a graduate of the Vilnius Music Academy is an example of the very unique, consequent realisation of the 'folk theatre' idea. The programmatic poverty and naivete of Sarka's theatre has a flavour of fairs, the paintings of Rousseau and Pirosmiani, Peter Schuman's 'bread and puppet'.

Why does poverty move the hearts of Sarka's audience (in particular young outsiders)?, asks Rolandas Rastauskas. Sarka's spectacles can be perceived as returning to the lost paradise of children's games (a sand-pit, a pile of wood, the rag doll Anusia, a frightening street behind the fence). The actor is entirely devoted to acting. This 'naive time' area is unheard of in the professional theatre. Where a professional 'performs', Sarka's actor just plays a game. In this theatre 'what' is more important than 'how'.

The meaning of theatre, says Sarka, consists in restraining. The most important is to leave statements incomplete, suspended. Poetry lives in between words, it needs space to move. We enter the stage to feel the taste of another life. The whole spectrum of my objects, the complete score comes from my childhood. I approach an object like a thought. Like a picture. I take care not to exaggerate. To extract from an object enough to make it alive on the stage. An object has to experience a lot in order to sound. For me this instrumental nature of an object is significant.

'I love my audience - confesses Sarka. - Our spectators are people who hate apathy. They are more demanding than the typical public. It makes me fearful because emotions are expressed in a different way here. Our spectators do not go to the Dramatic Theatre. They want to be kidnapped and raped.'

STUDIO TEATRALNE KOŁO, WARSZAWA

Strona zakwitających dziewcząt

wg *W poszukiwaniu straconego czasu* Marcela Prousta
 scenariusz i reżyseria - **Igor Gorzkowski**
 asystent reżysera - **Monika Grochowska**
 scenografia - **Wawrzyniec Gucewicz**
 muzyka - **Adrian Konarski**
 kostiumy - **Marta Wójcicka**
 producent - **Agnieszka Korytkowska**
 występują: **Aleksandra Bożek, Anna Sroka, Daria Widawska, Łukasz Simlat, Bartosz Mazur, Wiktor Korzeniewski**

Spektakl *Strona zakwitających dziewcząt* jest próbą przełożenie powieści Prousta na język teatru. Praca nad adaptacją nie ogranicza się w tym przypadku jedynie do wyboru fragmentów tekstu, dialogu. Scenariusz do przedstawienia powstał w oparciu o improwizacje aktorskie. Tym samym mamy do czynienia z oryginalnym tekstem dramatycznym inspirowanym prozą Prousta. Nie trzeba znać powieści, by rozumieć spektakl. Wszystkie środki, scenografia, muzyka, subtelnie budowana sytuacja, gra aktorów służą uchwyceniu szczególnej sytuacji, gdy to co rzeczywiste i wyobrażane miesza się, wzajemnie przenika. Stąd szczególny jakby zwolniony rytm tego przedstawienia. Sceny dialogowe przeplatane są obrazami. Muzyka obecna jest przez cały czas trwania akcji. To właśnie w tej atmosferze można przeżyć razem z Marcellem lato w modnym Balbec.

"Grand Hotel w normandzkim kurorcie Balbec. Lato. To tutaj Marcel pozna młodego arystokratę Roberta de Sanit Loup (Strona Guermantès) i Albertynę (Strona zakwitających dziewcząt). Jesteśmy w scenerii najbardziej mrocznego doświadczenia młodego wtedy narratora Prousta. W tej niezwykłej historii "powołania" pisarza, odzyskania rzeczywistości siebie i świata, jaka jest *W poszukiwaniu straconego czasu*, cień Balbec będzie jednym z najtrudniejszych i najboleśniejszych do rozpoznania: mroczny cień fascynacji, pożądania, inwersji i głębokiej rany zadanej przez wykluczenie: cień korumpującej degradacji i deklaszacji osobowości. Ma rację Beckett: "...lato nie żyje. Morze jest ledwie woalem, który nie może przesłonić horroru..." Marcel nie odzyska siebie, nie odnajdzie czasu, dopóki będzie więźniem tego cienia. Czy teatr może sprostać temu negatywnemu doświadczeniu życia? Czy może być medium? Czy może pokazać nieprzejrzystość nas samych? Czy może wciągnąć nas w mroczny wir czasu utraconego? Wydaje się, że "Stronie zakwitających dziewcząt" przyświeca ta najwyższa dla teatru ambicja." - napisał w programie Piotr Kłoczowski

STUDIO TEATRALNE KOŁO, WARSZAWA

A Side of Blossoming Girls

based on *A la recherche du temps perdu* by Marcel Proust
 written and directed by **Igor Gorzkowski**
 assistant director - **Monika Grochowska**
 stage design - **Wawrzyniec Gucewicz**
 music - **Adrian Konarski**
 costumes - **Marta Wójcik**
 producer - **Agnieszka Korytkowska**
 cast: **Aleksandra Bożek, Anna Sroka, Daria Widawska, Łukasz Simlat, Bartosz Mazur, Wiktor Korzeniewski**

A Side of Blossoming Girls is an attempt to translate Proust's novel into a language of theatre. In this case the adaptation is not reduced to selecting fragments of the text and dialogues. The scenario is based on the actors' improvisations, therefore we are offered an original text of a drama inspired by Proust's novel. You do not have to know the novel to understand the spectacle.

All artistic means, stage design, music, the action developing with subtlety, acting are subordinated to grasping a very special moment when what is real and imagined get confused and penetrate into each other. Therefore the rhythm of the performance becomes as if slowed down. The dialogues are intertwined with the images, accompanied by evocative music. It introduces us into the atmosphere in which we can spend the summer together with Marcel in the trendy Balbec.

'The Grand Hotel in Balbec, a spa in Normandy. Summer. It is the place where Marcel meets a young aristocrat Robert de Sanit Loup (*A Guermantès Side*) and Albertyna (*A Side of Blossoming Girls*). We enter the scenery of the young narrator's most obscure experience. In this extraordinary story of the writer's 'vocation', of regaining the reality of himself and the world, which is *A la recherche du temps perdu*, the shadow of Balbec will be one of the most difficult and painful to recognise: the obscure shadow of fascination, desire, inversion and deep wound inflicted by exclusion: the shadow of corrupting degradation and disintegration of personality. Beckett is right saying '...the summer is not alive. The sea is hardly a veil which cannot cover the horror...' Marcel will not regain himself, he will not find the time as long as he remains a prisoner of this shadow. Can theatre face this negative experience? Can it be a medium? Can it demonstrate our lack of transparency? Can it draw us into the turmoil of the lost time? It appears that this most sublime ambition of theatre is a guiding principle of the performance' - wrote Piotr Kłoczowski.

Fot. - Artur Wesołowski

Fot. Dimitrij Matvejev

TEATR OSKARASA KORSUNOVASA , LITWA

Shopping and Fucking

Reżyseria - **Oskaras Korsunovas**

Scenografia - **Jurate Paulekaite**

Muzyka - **Gintaras Sodeika**

Występują: Lulu - **Airida Gintautaitė/ Rasa Samuolyte**, Gery - **Darius Gumauskas**, Robbie - **Dainius Gavenonis**, Brian - **Vidas Petkevicius/ Vaidotas Martinaitis**, Mark - **Arunas Sakalauskas**

Uniwersalność spektaklu *Shopping and Fucking* wyraża się na płaszczyźnie socjologicznej i politycznej: reżyser odkrywa przed nami najbardziej wstydlive rysy współczesnego świata - zarówno w społecznym jak i osobistym życiu wszystko jest na sprzedaż, nawet tożsamość moralna staje się elementem rynku. Bohaterami tej sztuki są młodzi ludzie skłonni sprzedać jedyne swe bogactwo - swoją młodość, sprzedają ją, by przetrwać. Sztuka Ravenhill'a jest okrutna, ale jednocześnie niezwykle ludzka. Ludzka, gdyż prowokuje widzów do różnej oceny niemoralnych, godnych potępienia czynów i ich przyczyn.

Ogień w głowie - Marius von Mayenburg

Reżyseria - **Oskaras Korsunovas**

Scenografia - **Jurate Paulekaite**

Muzyka - **Gintaras Sodeika**

Występują: Matka - **Dalia Brenciute**, Ojciec - **Remigijus Vilkaitis**, Olga - **Rasa Samuolyte**, Kurt - **Gytis Ivanauskas**, Paul - **Dainius Gavenonis**

Korsunovas karmi się sytuacjami drastycznymi, nie boi się dotknąć "szorstkiej powierzchni życia": agresja, kazirodztwo, zbrodnia stają się inspiracją.

Olga i Kurt - bohaterowie sztuki Mayenberga poruszają się pomiędzy skrajnościami: odbywają drogę z dna na szczyt, ze szczytu na dno. Ich droga prowadzi do najwyższego punktu: na scenie jest nią szczyt kredensu, górującego nad wszystkim niczym antyczna kolumna. Kurt dokonuje tam samospalenia - ten akt wykracza poza codzienny dramat i staje się metaforą. Ta metafora jest zawarta również w zapachu benzyny, który unosi się w powietrzu. Korsunovas wykracza poza konwencjonalne oddziaływanie teatru, próbuje zawłaszczyć dla siebie nowy środek wyrazu i budować rzeczywistość przedstawioną więcej niż dwoma zmysłami. Także zapachem.

OSKARAS KORSUNOVAS THEATRE, LITHUANIA

Shopping and Fucking

directed by **Oskaras Korsunovas**

stage design by **Jurate Paulekaite**

music by **Gintaras Sodeika**

cast: Lulu - **Airida Gintautaitė/Rasa Samuolyte**, Gery - **Darius Gumauskas**, Robbie - **Dainius Gavenonis**, Brian - **Vidas Petkevicius/Vaidotas Martinaitis**, Mark - **Arunas Sakalauskas**

The universal character of *Shopping and Fucking* is manifested on the sociological and political level. The director reveals the most shameful qualities of the modern world, both in social and personal life everything is for sale, even a moral identity becomes a market commodity. The protagonists are young people inclined to sell their only wealth, their youth and they do it in order to survive. Ravenhill's play is cruel, but at the same time extremely human. It is human as it provokes the audience to evaluate immoral and condemnable acts by going back to their origins.

Face of Fire - Marius von Mayenburg

directed by **Oskaras Korsunovas**

stage design by **Jurate Paulekaite**

music by **Gintaras Sodeika**

cast: Mother - **Dalia Brenciute**, Father - **Remigijus Vilkaitis**, Olga - **Rasa Samuolyte**, Kurt - **Gytis Ivanauskas**, Paul - **Dainius Gavenonis**

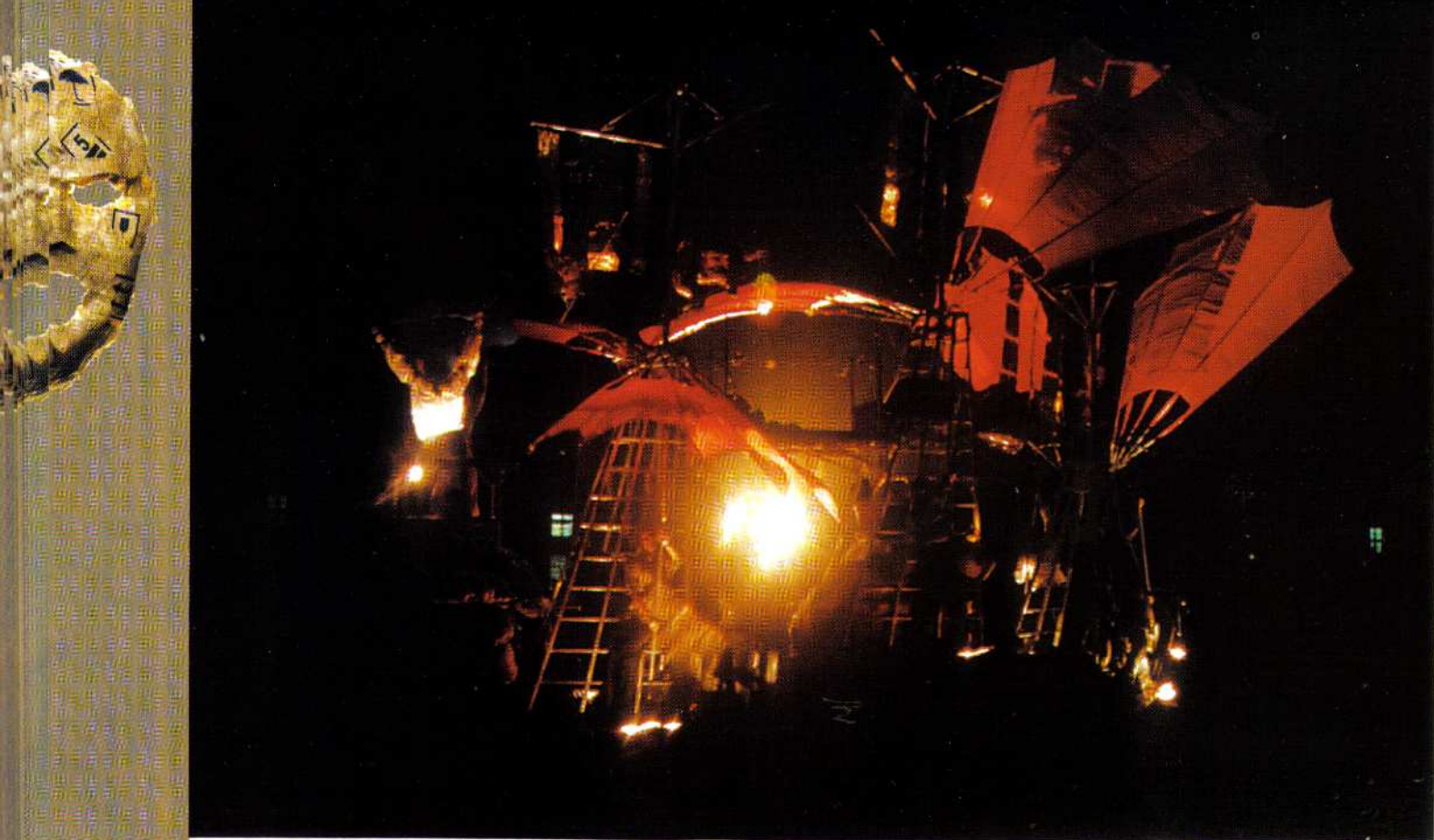
Korsunovas feeds on drastic situations, without being scared to touch 'the rough surface of life'; aggression, incest, crime are the sources of his inspiration.

Olga and Kurt, the protagonists of Mayenburg's play move between the extremes; travelling from the bottom to the top, and from the top to the bottom. Their path leads to the highest points of culmination, on the stage it is the top of the cupboard, towering over the stage like an antic column. Kurt burns himself there - this act transcends the boundaries of an everyday drama and becomes a kind of metaphor. This metaphor is also contained in the smell of petrol in the air. Korsunovas goes beyond conventional theatre, trying to possess a new mean of expression and build the theatre reality with more than two senses, adding a sense of smell.

• Teatr Oskarasa Korsunovasa • Gedimino pr.4 • Vilno 2600 • LITWA
• Tel: 370 2 610015 • Tel/Fax: 370 2 611877 • e-mail - info OKT@teatras.lt • www.teatras.lt/okt

TEATR OSKARASA KORSUNOVASA - LITWA

TEATR ÓSMEGO DNIA - POZNAŃ

Arka

Scenariusz, reżyseria - zespół

Scenografia - **Jacek Chmaj**

Muzyka - **Arnold Dąbrowski**

Kostiumy - zespół przy współpracy **Izabeli Rudzkiej**

Występują: **Ewa Wójciak, Halina Chmielarz, Adam Borowski, Tadeusz Janiszewski, Tomasz Jarosz, Marcin Kęszycki, Marcin Kolczyński, Miłosz Michalak, Tomasz Michniewicz, Przemysław Mosiężny, Janusz Stolarski.**

"Gdzieś, całkiem niedaleko są miasta, a w nich domy, gdzie żyją ludzie, którzy tak jak wszędzie kochają się, tańczą, pracują, wychowują dzieci, kłócą się i płaczą. I nagle domy walą się pod bombami, miasta płoną (...) Masowe groby, błoto, głód, a potem bezdomność i pustka".

Przedstawienie *Arka* przypomina, iż żyjemy w epoce uciekinierów, wędrowców włóczęgów, nomadów, którzy przemierzając kontynenty ogrzewają dusze wspomnieniami duchowego czy etycznego, niebiańskiego czy geograficznego, prawdziwego czy urojonego - domu. Jego symbolem w spektaklu jest wielki uskrzydłony statek - wielopoziomowa, ruchoma scena - nowe wcielenie Arki Noego, która, gdy przymkniemy oczy, może przeobrazić się w łódź Eneasza, Mayflower czy skleconą z gumowych pontonów kubańską tratwę dryfującą ku wybrzeżom Florydy" - piszą o swoim spektaklu autorzy.

"Ósemki zapraszają nas na Arkę, którą współcześni wypędzeni z ojczyzny płyną, bo chcą znów nauczyć się marzyć, nauczyć się wierzyć w przyszłość. Łądem, do którego przybiją możemy być my." - pisał Andrzej Niziołek

"Teatr zdarza się, kiedy uda się udowodnić jakąś prawdę do tego stopnia, że jest ona niemal fizycznie odczuwalna. Teatr to współuczestnictwo. Rzecz nie w tym, żeby poczuć się jak wygnaniec - to niemożliwe. Ale jakiś rodzaj bólu towarzyszył tego wieczoru i aktorom, i widzom. Ten ból - w teatrze - może mieć oczyszczającą moc. Jak deszcz, który spada na suchą ziemię." - pisała po spektaklu Ewa Obrębowska - Piasecka.

TEATR ÓSMEGO DNIA, POZNAŃ

The Ark

written and directed by the company

stage design by **Jacek Chmaj**

music by **Arnold Dąbrowski**

costumes by the company in collaboration with **Izabela Rudzka**

cast: **Ewa Wójciak, Halina Chmielarz, Adam Borowski, Tadeusz Janiszewski, Tomasz Jarosz, Marcin Kęszycki, Marcin Kolczyński, Miłosz Michalak, Tomasz Michniewicz, Przemysław Mosiężny, Janusz Stolarski.**

Somewhere, not too far away there are towns and there are houses in which people live and love, dance and work, bring up their children, quarrel and cry, like everywhere else. And all of the sudden the houses get demolished by the bombs, the towns are burning(...). Mass graves, mud, hunger, homelessness and emptiness'.

The *Ark* reminds us that we live in the epoch of exiles, travellers, vagabonds, nomads who wondering through the continents elevate their souls with the memories of their spiritual or ethical, heavenly or geographical, real or imaginary home. It is symbolised by a large winged ship - multi-levelled mobile stage - a new embodiment of the Noah's Arch. And if we close our eyes it can be transformed into the boat of Aeneas, Mayflower or a Cuban raft patched together from rubber pontoons drifting to the Florida shore. - says the commentary offered by the company.

"Teatr Ósmego Dnia invites us to the Ark by which travel the expelled from their country, for they want to learn how to dream again, how to maintain their belief in the future. The land which they will reach can turn out to be us", writes Andrzej Niziołek.

Theatre happens when we succeed in justifying a given truth to such an extent that it becomes felt almost physically. Theatre is participation. It is not meant to make us feel like exiles - it is impossible. However some kind of pain was shared by the actors and the audience on that evening. This pain - in theatre - can be a purifying force. Like rain falling on the dry ground', writes Ewa Obrębowska-Piasek.

DE ONDERNEMING THEATRE COMPANY

Zeszyt

Tekst: Agota Kristof

Adaptacja sceniczna: zespół

Występują: Carly Wijs, Ryszard Turbiasz, Robby Cleiren, Gunter Lesage

De Onderneming Theatre Company powstał w 1996 roku z połączenia trzech działających oddzielnie grup teatralnych. Pierwszą ich premierą był *Mizantrop* Moliera, kolejną *Kipstuck*. Zeszyt jest to adaptacja powieści węgierskiej pisarki Agoty Kristof pod tym samym tytułem. Powieść ta to część trylogii opowiadającej o losach braci bliźniaków pozostawionych "u babci" podczas wojny przez matkę i uczących się w nowych warunkach zasad pozwalających przetrwać. Próba przetrwania to nieustanna próba bezuczuciowości, specyficznego pragmatyzmu wyrażonego w słowach: "Jeśli naprawdę chce Pani umrzeć, poderżniemy Pani gardło i podpalimy chałupę. Zrobimy to, ponieważ Pani nas o to prosi."

Autorzy przedstawienia urzeczeni jasnym i prostym stylem narracji Kristof rozpoczęli próby przetworzenia materiału literackiego na język sceniczny. Z jednej strony chcieli utrzymać formę, w jakiej książka powstała, z drugiej unikali sztywnego trzymania się litery tekstu. Scena po scenie, rozdział po rozdziale odnajdywali właściwe formy i opowiadali historię dwóch braci. Trudnym wydawało się stworzyć spektakl przejmujący i śmieszny zarazem, ale to właśnie było jednym z celów.

Zeszyt to zapis nagiej prawdy. Nie zawsze można do niej dotrzeć - mówi Kristof - to za bardzo boli."

"Wyglądają wzruszająco, stojąc na scenie w białej, gamoniowatej bieliźnie. Stoją obok siebie wyśmiewani przez swoją bezwzględną "babkę". Wzięli odpowiedzialność za swój los, nauczyli się czego od nich wymaga sytuacja. Opowiadają swoją historię jakby dotyczyła kogoś innego. Mówią trzeźwo, sucho, skupiając się na faktach. Uczucia są zbyt niejasne. Ale, pod tą suchością relacji, oficjalnymi niemal zdaniami, czuje się desperację.

Chociaż aktorzy utrzymali styl książki, spektakl staje się czymś więcej niż tylko opowiadaniem. Każda scena zaskakuje: czasami aktorzy rezygnują z teatralnych chwytów, by za moment zaskoczyć niespodziewanym efektem wizualnym. (Marian Buijs)

DE ONDERNEMING THEATRE COMPANY

The Notebook

written by Agota Kristof

adaptation by the company

cast: Carly Wijs, Ryszard Turbiasz, Robby Cleiren, Gunter Lesage

De Onderneming Theatre Company was founded in 1996 on the basis of three separate theatre groups. Their first premiere was Moliere's *Misanthrope*, the next - *Kipstuck*. The Notebook is an adaptation of a novel written by the Hungarian writer Agota Kristof. It is one part of a trilogy telling a story about the life of twins, left by their mother with 'a grandmother' during the war, who try to learn how to survive under those new circumstances. It is a continuous ordeal of the lack of sensitivity, specific pragmatism expressed in the words: 'If you really want to die, we shall cut your throat, set fire to your cottage. We shall do it because you ask for it'.

Having been enchanted by Agota Kristof's simple and clear narrative the company started their attempts at translating the novel into a theatre language. On one hand they wanted to maintain its form and on the other hand they did not want to stick to the text in a rigid way. Scene by scene, chapter by chapter, they kept discovering the right forms to tell the story of two brothers. It seemed difficult to create a performance that would be moving and funny at the same time, which was the company's objective.

The Notebook is a presentation of the naked truth. You cannot always get there - says Kristof - it hurts tremendously.

We are moved watching the twins on the stage, dressed in white gawky underwear. They stand next to each other, ridiculed by their despotic 'grandmother'. They became responsible for their life, learning what the situation demands from them. They tell their story as if it concerned somebody else. They speak rationally in an unemotional tone, concentrating on the facts. Their feelings are too unclear. We sense, however, that this dry report, official statements have an undercurrent of desperation.

Although the actors follow the novel's style, the performance becomes something else than just a story telling. Each scene surprises, the actors often resign from theatre tricks to surprise us with unexpected visual effects. (Marian Buijs)

TEATR NOWY, ŁÓDŹ

Prorok Ilya - Tadeusz Słobodzianek

Reżyseria - Mikołaj Grabowski

Scenografia - Jacek Ukleja

Asystent reżysera - Tomasz Karolak

Występują: Ilya, wiejski prorok - **Oskar Hamerski**, Olga, grzesznica, później święta - **Agnieszka Korzeniowska**, Zofia, święta, później grzesznica - **Beata Kolak**, Wiera, święta, później grzesznica - **Elżbieta Bielska**, Graczyk Nadzieja, święta, później grzesznica - **Milena Lisiecka**, Rotszyld, handlarz z Białegostoku - **Marek Cichucki**, Bondar, chytry, jak nie wiadomo co - **Tomasz Karolak**, Marczuk, później Żołnierz Rzymski - **Jakub Przebindowski**, Charyton, później Judasz - **Andrzej Konopka**, Aćko, później Piłat - **Błażej Peszek**, Kozłowski, później Herod - **Dariusz Kowalski**, Pałaszka, później żona Piłata - **Mirosława Olbińska**, Młoda, później święta Weronika - **Martyna Kliszewska**, Ślepy, jej ojciec - **Ireneusz Kaskiewicz**, Pijanica - **Mariusz Saniternik**, Wasyl - **Wojciech Chorąży**, Miastowa - **Maria Białobrzaska**, Klęczara - **Halina Miller**, Czerstwa - **Barbara Dembińska**.

Dramat Słobodzianka, po który sięgnął Mikołaj Grabowski, opiera swą treść na wydarzeniu autentycznym, przenosząc nas w realia prawosławnej, polskiej wsi. Znany z licznych uzdrowień prorok zostaje poddany próbie krzyża, społeczność chce na własną rękę dokonać nowego zbawienia świata rozdając między sobą biblijne role. To "historia zabiedzonych, zdesperowanych chłopów, którzy - chcąc zbawić siebie i ze-psuty świat - postanawiają ponownie ukrzyżować Chrystusa."

"Grabowski, jak nikt inny w polskim teatrze, rozumie prowincjonalną mentalność, zachowania, pragnienia i charakter. Pokazuje na scenie ludzi, którzy tak łakną prawdy, że we wszystko wierzą - Rotszyldowi, Bondarykowi, Charytonowi. Nawet Oldze. Ludzie, którym zostało już tylko jedno wyjście." Łukasz Drewniak

"Ten spektakl mówi dobitnie o tym, co wisi w Polsce w powietrzu. O kryzysie wiary, wypieranej z jednej strony przez dewocję, z drugiej przez fundamentalizm. O polskiej religijności, powierzchownej a zarazem agresywnej. O samotności i rozpacz człowieka, który nie znajduje oparcia w traktowanej instrumentalnie religii. Dla tego tematu Mikołaj Grabowski znalazł piękny i oszczędny język. Scenografia ogranicza się do niezbędnego minimum (...) Reszta należy do aktorów." Roman Pawłowski

TEATR NOWY, ŁÓDŹ

Ilya the Prophet - Tadeusz Słobodzianek

directed by Mikołaj Grabowski

stage design by Jacek Ukleja

assistant director - Tomasz Karolak

cast: Ilya, a country prophet - **Oskar Hamerski**, Olga, a sinner, then a saint - **Agnieszka Korzeniowska**; Zofia, a saint, then a sinner - **Beata Kolak**; Wiera, a saint, then a sinner - **Elżbieta Bielska-Graczyk**; Nadzieja, a saint, then a sinner - **Milena Lisiecka**; Rotszyld, a merchant from Białystok - **Marek Cichucki**; Bondar, cunning in a way unheard of - **Tomasz Karolak**; Marczuk, then a Roman warrior - **Jakub Przebindowski**, Charyton, then Judas - **Andrzej Konopka**, Aćko, then Pilatus - **Błażej Peszek**, Kozłowski, then Herod - **Dariusz Kowalski**, Pałaszka, then Pilatus's wife - **Mirosława Olbińska**, the Young, then Saint Veronica - **Martyna Kliszewska**, the Blind, her father - **Ireneusz Kaskiewicz**, Drunkard - **Mariusz Saniternik**, Wasyl - **Wojciech Chorąży**, Town Woman - **Maria Białobrzaska**, Kneeling Woman - **Halina Miller**, Robust Woman - **Barbara Dembińska**

Słobodzianek's play, directed by Mikołaj Grabowski, is based on authentic facts, which took place in the Polish Orthodox village. A prophet, famous for his healing power gets subjected to an ordeal of the cross. The local community wants to redeem the world again in their own way, playing the roles of the Biblical figures. It is a story about the poor and desperate peasants who decide to crucify Christ again to redeem themselves and the corrupt world.

'Grabowski, unlike anybody else in the Polish theatre, understands the provincial mentality reflected in behaviour, desires and characters. He shows us the people who are so hungry for the truth that they believe in everything Rotszyld, Bondaryk, Charyton and even Olga do and say. There is only one way left for them.' - Łukasz Drewniak.

'This spectacle tells clearly about what hangs in the air in Poland. It tells about the crisis of faith, forced out by devotion, on one hand, and by fundamentalism, on the other hand. About Polish religiousness, superficial and aggressive at the same time. About the loneliness and despair of man who cannot find any support in the instrumentally approached religion. Mikołaj Grabowski found a beautiful and modest language to express all that. The scenography is reduced to the necessary minimum (...) The rest is in the actors' hands.' Roman Pawłowski

Teatr Nowy • ul. Zachodnia 93 • 90-402 Łódź •
Tel: +48 42 6334494, 6333372 • Fax: +48 42 6338134 •

Fot. Michał Zgiet

TEATR im. H. CH. ANDERSENA , LUBLIN

Joanna Skrzydlata

musical poetycki według tekstów **Joanny Kulmowej**
 scenariusz i reżyseria: **Włodzimierz Fełenczak**
 scenografia i kostiumy: **Jarosław Koziara**
 ruch sceniczny: **Paweł Pniewski**

muzyka i przygotowanie wokalne: **Gabriel Menet**
 koordynator pracy artystycznej: **Agnieszka Barańska-Szamryk**
 występują: Joanna - **Maria Perkowska**, Leokadia I - **Ilona Zgiet**,
 Leokadia II - **Violetta Tomica**, Leokadia III - **Roma Drozdówna**,
 Pan Alojzy - **Zbigniew Litwińczuk**, Lekarz, Parasol Hilary, But - **Roma Drozdówna**,
 Sekretarka - **Violetta Tomica**, Rzeźnik - **Ilona Zgiet**.

Musical poetycki *Joanna Skrzydlata* poświęcam jednej z najwybitniejszych poetek - Joannie Kulmowej. Mimo, że jest ona znana jako autorka wierszy, powieści, baśni dla dzieci nasz spektakl kierujemy do młodzieży. Twórczość Joanny Kulmowej ma cechy literatury romantycznej i bliska jest młodemu człowiekowi gwałtownie i w sposób uczuciowy poszukującemu swego miejsca w świecie. "Nie wyrastaj z marzenia" nawołuje poetka. Świat marzenia czyni człowieka poetą. Uruchomienie wyobraźni jest głównym celem naszego spektaklu.(...)

Spektakl jest podniebnym poetyckim snem poetki, która, jak każdy z nas, zadaje sobie pytania najważniejsze: Kim jestem? Czym jest czas? Czy Bóg istnieje? Co nas czeka po śmierci? Kim być dla drugiego człowieka? Można sprawdzić jak tak ważne treści mogą zaśpiewać i zatańczyć aktorzy - "ptaki podniebne" oraz spróbować odszukać w sobie zagubione dziecko." - pisze reżyser.

TEATR im. H. CH. ANDERSENA, LUBLIN

Joanna the Winged

poetic musical based on **Joanna Kulmowa's** texts
 written and directed by **Włodzimierz Fełenczak**
 stage design and costumes by **Jarosław Koziara**
 movement by **Paweł Pniewski**
 music by **Gabriel Menet**

co-ordinator **Agnieszka Barańska-Szamryk**
 cast: Joanna - **Maria Perkowska**, Leokadia I - **Ilona Zgiet**,
 Leokadia II - **Violetta Tomica**, Leokadia III - **Roma Drozdówna**,
 Mr Alojzy - **Zbigniew Litwińczuk**, Doctor, Hilary Umbrella, Shoe - **Roma Drozdówna**,
 Secretary - **Violetta Tomica**, Butcher - **Ilona Zgiet**

Joanna the Winged, a poetic musical is dedicated to one of the greatest poetesses, Joanna Kulmowa. In spite of the fact that she wrote poems, novels and fairy-tales for children we address this performance to teenagers. Joanna Kulmowa's works are romantic, they speak to the young people searching passionately for their place in the world. 'Don't outgrow your dreams', asks the poetess. The world of dreams make man a poet. The main objective of our performance is to set imagination in motion (...)

The spectacle is Joanna Kulmowa's subcelestial dream, in which she asks herself, just like all of us, the most significant questions: who am I? what is time? does God exist? what happens after we die? what should we be for another man? You can see how these fundamental matters can be sung and danced by the actors - 'subcelestial birds' and try to find a lost child in yourself, writes its director.

Fot.: Zbigniew Rytka

TEATR STUDIO, WARSZAWA

Nareszcie koniec - Peter Turrini

Przekład - Aleksander Berlin

Reżyseria - Zbigniew Brzoza

Scenografia - Katarzyna Jarnuszkiewicz

Muzyka - Paweł Mykietyń

Występuje - Jan Peszek

"Nie potrafimy leżeć przy sobie na tyle blisko siebie, by się do siebie naprawdę zbliżyć. Między nami bowiem gnieźdzą się wyobrażenia, kłębią się obrazy, oczekiwania piętrzą się na taką wysokość, że stojąc obok siebie lub leżąc razem już się nie widzimy".

"Najświeższe wydanie człowieka to autonomiczne monstrum, autow wykonawca w jednoosobowej sztuce przepełnionej tęsknotą za drugą osobą, pełnej strachu przed drugą osobą i pełnej gotowości obronnej wobec wszystkiego, co nie odpowiada wyobrażeniom tego monstrum" - twierdził w przemówieniu z 11 września 1994 autor sztuki, która stała się podstawą monodramu Jana Peszka. Po premierze dostrzeżono w niej natychmiast przerażające studium samotności i wewnętrznej pustki. Bohater stworzony przez Peszka poraża dramatyzmem, ale jednocześnie urzeka przewrotnością swojej "zabawy w śmierć". Tragiczny i groteskowy, wielki i mały, dumny i pokorny - a to człowiek właśnie.

"Dramat *Nareszcie koniec* z pozoru wydaje się banalny. Można jednak przyjąć, że stanowi on figurę ludzkiej egzystencji pojmowanej jako "bycie ku śmierci". Bowiemy tak jak od momentu naszego poczęcia, z każdym dniem jesteśmy coraz bliżej kresu absolutnego, tak kolejna wymieniona liczba przybliży chwilę, w której monologista strzeli sobie w łeb" - zauważa Malwina Głowacka na łamach "Teatru"

"Peszek znany jest z niezwyklej precyzji technicznej swego aktorstwa, bezbłędnego rozkładania akcentów roli, maestrii ruchu scenicznego, głosu bezbłędnie przekazującego każdą intencję granej przez niego postaci. A zarazem jest to aktorstwo bardzo zdystansowane. Zbigniewowi Brzozie, który wyreżyserował monodram Turriniego, udało się wydobyć z wirtuozowskiego aktorstwa Peszka tonację głęboko ludzką." T. Mościcki "Życie"

STUDIO THEATRE, WARSAW

Endlich Schluss - Peter Turrini

translated by Aleksander Berlin

directed by Zbigniew Brzoza

stage design by Katarzyna Jarnuszkiewicz

music by Paweł Mykietyń

cast: Jan Peszek

"We are not capable of lying next to each other close enough to get really close. For the images cluster in between, pictures whirl, expectations pile up so high that standing or sitting next to each other we cannot see each other any longer".

"The most recent version of man is an autonomous monster, self-performer in a monodrama filled with longing for another person, fearful to confront the other person and absolutely ready to defend himself against everything which does not suit the concepts represented by this monster", in his speech delivered on September 11, 1994, said Peter Turrini, the author of a play Jan Peszek's spectacle is based on. After the premiere it was reviewed as a study of loneliness and inner emptiness. The character created by Peszek paralyses the audience with his drama, at the same time enchanting with the perversity of his 'playing death'. Tragic and grotesque, great and small, proud and humble - that's what man is like.

The drama of *Endlich Schluss* seems apparently banal. However, we may assume that it constitutes a figure of human existence approached as 'living for death'. For just like from the moment we are born, every day we get closer to the absolute end, the successive number brings closer the moment when the protagonist will shoot himself", writes Malwina Głowacka in 'Theatre' magazine.

Peszek is famous for his outstanding technical acting precision, his perfect distribution of emphasis, his masterly skill of stage movement, his voice conveying every single intention of a character he creates. At the same time his acting is very reserved. Zbigniew Brzoza, a director of Turrini's monodrama, managed to get access to the deeply human tone in Peszek's virtuoso acting.' Z. Mościcki 'Życie'

Centrum Sztuki Studio Im. Stanisława Ignacego Witkiewicza •
Pałac Kultury i Nauki, • 00-901 Warszawa • tel: +4822 620 21 02 •

PROGRAM OFF

LUBLIN

4 października

16.00 Teatr 36 zł (Łódź) - *Prawiek* - Sala Prób Teatru im. H. Ch. Andersena

20.00 The Riverside Ensemble (USA) - *Broda* - Sala Prób Teatru im. H. Ch. Andersena

22.00 Teatr Międzyzmiastowa (Warszawa-Kraków-Rzeszów) - *Dzień roboczy* - Sala Prób Teatru im. H. Ch. Andersena

5 października

18.00 Teatr w Koszyku (Ukraina) - *Ukradzione szczęście* - Teatr NN

21.00 Teatr Konsekwentnie Niekonsekwentni (Warszawa) - *Zaliczenie. Lekcja* - Teatr NN

7 października

14.00 Teatr Wiczy (Toruń) - *Krakersy* - Teatr NN

GARDZIENICE

6 października

16.00 Teatr Międzyzmiastowa (Rzeszów - Warszawa) - *Dzień roboczy* - Sala Avvakuma

18.00 Teatr Wiczy (Brodnica) - *Sezon w piekle* - Sala Carminy

20.00 Teatr Konsekwentnie Niekonsekwentni (Warszawa) - *Zaliczenie. Lekcja* - Sala Balowa

22.00 The Riverside Ensemble (USA) - *Broda* - Sala Avvakuma

7 października

15.00 Teatr 36 zł. (Łódź) - *Prawiek* - Spichlerz

16.30 Teatr w Koszyku (Łódź) - *Białe motyle, plecione łańcuchy* - Sala Carmina

20.30 Komuna Otwock (Otwock) - *Trzeba zabić pierwszego Boga* - Sala Balowa

22.00 Pan Profeska, Skubańcy - Koncert na zakończenie programu OFF Konfrontacje 2000 - Spichlerz

Imprezy towarzyszące nurtowi Off w Gardzienicach

6 października

12.00 warsztat Indian Taos

7 października

12.00 Historia wierzeń i religii - spotkanie z Indianami Taos

18.30 Muzyka w teatrze, muzyczność teatru - Sala Carminy

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

5 października (czwartek)

14.00 - Warsztaty Terapii Zajęciowej TEATROTERAPIA

Spowiedź w drewnie - Teatr NN

7 października (sobota)

16.00 - Promocja książki prof. Kazimierz Brauna

Kieszonkowa historia teatru na świecie w XX wieku -

Sala Klubowa CK

SPOTKANIA Z TEATREM LITEWSKIM

(5-7 października) Sala Centrum Kultury

5 października

godziny 11.00 - 14.00

- Roman Pawłowski o teatrze Oskara Korsunovasa

- Vaidas Jauniškis o teatrze Jonasa Vaitkusa

- Projekcja wideo *Dziadów* Jonasa Vaitkusa (80 min) - spektakl z napisami

6 października

godziny 11.00 - 14.00

- Łukasz Drewniak o teatrze Rimasa Tuminasa

- Rolandas Rastauskas o młodym teatrze litewskim

- Projekcja wideo spektakli litewskich

7 października

godziny 11.00-14.00

- Piotr Gruszczyński o teatrze Eimuntas Nekrosiusa

- Ramune Marcinkevičiute o teatrze Eimuntas Nekrosiusa

- Projekcja wideo spektaklu Eimuntas Nekrosiusa (30 min)

Festiwalowe Varietes

Kawiarnia Artystyczna Hades

4 październik (środa)

20.00 Lubelskie Debiuty

20.30 Igor Jaszczuk (premiera płyty *Bard Rock Cafe*)

21.30 Dwidka Muzolf (recital)

22.00 Varietes Hades Band (standardy jazzowe + jam session)

5 października (czwartek)

22.00 Lubelskie Debiuty

22.30 Bazia Szot (recital)

23.00 Marek Dyjak

23.45 Varietes Hades Band

6 października (piątek)

22.00 Lubelskie Debiuty

22.30 Jagoda Naja (recital)

23.00 Lubelska Federacja Bardów - program premierowy

00.15 Varietes Hades Band

7 października (sobota)

22.00 Lubelskie Debiuty

22.30 Marek Gałązka (koncert)

23.15 Skipers (koncert folk & szanty)

W czasie trwania Festiwalu w Sali Klubowej Centrum Kultury prezentowana będzie wystawa fotograficzna. Kurator: Irena Nawrot-Trzczińska.

Teatr w Koszyku (Ukraina)

Założony przez Irynę Wolicką i Lidię Danilczuk w 1997 roku teatr jest organizacją niezależną i niedochodową. Poszukiwania artystyczne teatru skupiają się na reinterpretacji klasycznych ukraińskich tekstów poprzez syntezę słowa mówionego, sztuk plastycznych i muzyki. Spektakl *Ukradzione szczęście* miał swoją premierę w 1998 roku, "jego bazą jest dźwięk i rytm - uniwersalny znak zachodnio-ukraińskiej kultury. Z tego rytmu wyprowadzić można to, co w tej kulturze najbardziej intrygujące - tańce wolnych wojowników, kobiece lamenty, wszelkie emocje" - twierdzi Olga Ostrowerch.

Spektakl *Białe motyle, plecione łańcuchy* miał swoją premierę w 1997 roku. Inspirowany prozą Stefanika, swoistą materią ze wspomnień z dzieciństwa, mitów i tragizmu istnienia. "Z pomocą instrumentów scenicznych aktorka zmieniała ton monologu od baśni i dziecięcego żartu, poprzez czary, modlitwę, pieśni, szepot, do płaczu, westchnięć i oddechu" (Jarosław Hlibiszczuk)

Theatre in the Basket is an independent and non-profit organisation founded in 1997 by Iryna Wolicka and Lidia Danilczuk. Their artistic quest has been concentrated on re-interpretation of classical Ukrainian texts through a synthesis of spoken language, visual arts and music. The performance 'The Stolen Happiness' was premiered in 1998. It is based on sounds and rhythms - universal signs of the Ukrainian culture. From the rhythm can be derived everything that is most intriguing in this culture - dances of free warriors, women's laments, great emotions; says Olga Ostrowerch.

White Butterflies, Plaited Chains was premiered in 1997. The spectacle is inspired by Stefanik's prose, which is a peculiar blend of the recollections from his childhood, myths and a tragedy of human existence. Employing various theatre means the actress was changing the tone of her monologue from fairy-tales and children's jokes, through witchcraft, prayers, songs and whisper to crying and breathing'. - Jarosław Hlibiszczuk.

The Rivers Ensemble (Nowy Meksyk, Stany Zjednoczone)

Teatr założony został i do dziś jest prowadzony przez Joe Pescę. Ze spektaklem "The Beard"/"Broda" opartym na sztuce jednego z czołowych przedstawicieli epoki "beatników" - Michaela McClure'a grupa objechała Stany Zjednoczone. Pierwsze prezentacje tej sztuki wywołały prawdziwy skandal, doszło nawet do aresztowania aktorów w Los Angeles.

Główni bohaterowie - Jean Harlow i Bill The Kid - budują niebezpieczny, intrygujący i przesycony erotyzmem obraz natury ludzkiej, celebracji własnej egzystencji. Ta obsceniczność i wulgarność to prowokacja - próba otwartości tolerancji dla widzów.

This company was founded and has been run by Joe Pesce. They toured the United States with The Beard based on a play by one of the cult beatnik writers, Michael McClure. The first performances were a real scandal, the actors were even arrested in Los Angeles. Its main protagonists, Jean Harlow and Billy the Kid, build a dangerous, intriguing and saturated with eroticism picture of man's nature, celebration of one's own existence. This obscenity and vulgarity is a provocation - an attempt at openness and tolerance directed at the audience.

Teatr 36 złotych (Łódź)

Teatr założył w żyrardowskim liceum nauczyciel historii Mirosław Wasiewicz, który do dziś reżyseruje wszystkie spektakle teatru. Powstało ich dotąd 25, między innymi "Paragraf 22 - instrukcje", "Matka Joanna od aniołów", "Czekając na Godota", "Złewnia". Od 1997 roku teatr działa w Łodzi w dwóch grupach - przy Poleskim Ośrodku Sztuki oraz przy XXXIII L.O.. Teatr brał udział w wielu festiwalach między innymi w nurcie "off" IV edycji Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Konfrontacje Teatralne, Łódzkich Spotkaniach Teatralnych, Reminiscencjach Teatralnych Kraków 2000.

Spektakl "Prawiek" powstał na podstawie prozy Olgi Tokarczuk. Główne inspiracje plastyczne to obrazy Tadeusza Makowskiego, Pabla Picassa i Macieja Gryglaszewskiego, na oprawę muzyczną składają się archaiczne pieśni słowiańskie i litewskie, hymny religijne, koledy, rytmy aborygeńskiej, utwory "Armii". Motywem przewodnim jest utwór Erica Satie "Gymnopedies" z 1888 roku.

The company was founded by Mirosław Wasiewicz, a history teacher at a secondary school in Żyrardów. He has directed twenty-five performances premiered by the group, including 'Paragraf 22', 'Mother Joanna of the Angels', 'Waiting for Godot', 'The Earth'. From 1997 the company has worked in two groups, affiliated to the Polish Art Centre and to the school (XXXIII LO). The company has performed at numerous festivals, including the 4th International Festival 'Theatre Confrontations' in Lublin (off Confrontations), the Łódź Theatre Encounters, Theatre Reminiscences Kraków 2000.

The Time Immemorial is based on Olga Tokarczuk's prose. Its visual inspiration came from the paintings of Tadeusz Makowski, Pablo Picasso and Maciej Gryglaszewski. Music is a combination of archaic Slavonic and Lithuanian songs, religious hymns, carols, the Aborigines' rhythms, songs of 'Armia', with a leading motive of Eric Satie's 'Gymnopedies' (1888).

Teatr Wiczy (Toruń)

Został założony w 1991 roku w Brodnicy przez Romualda Wiczy. Zrealizował 17 spektakli scenicznych i plenerowych oraz kilkanaście happeningów (m.in. "Dwórko'92", "Siechce'94", "Krzęstościan'94", "Sarkazja'96"). Teatr opiera swoją pracę na "twardym ruchu, syntezie obrazu, okrojonym słowie" Cieszy się wzrastającym zainteresowaniem publiczności i krytyki.

"Sezon w Piekło" oparty jest na dziele Artura Rimbauda "...chcemy opowiedzieć krótką historię człowieka, który chcąc czy nie chcąc jest marionetką w rękach własnych namiętności. Namiętności, które są tak mocne, że potrafią bawić się nami, wystawiać nas na pośmiewisko wobec siebie samych, które potrafią ulepić z nas każdą formę... A więc czy znam jeszcze naturę, czy znam siebie?"

The company was founded by Romuald Wiczy in Brodnica in 1991. They have realised seventeen indoors and outdoors performances, along with over a dozen happenings, including 'Dwórko'92', 'Seichce'94', 'Krzęstościan'94', 'Sarkazja'96'. The company makes 'the tough movement, image synthesis and reduced word' the foundations of their work. Teatr Wiczy has been winning the growing interest of the audience and critics.

'A Season in the Hell' is based on Arthur Rimbaud's poetry. '... we want to tell a short story of man, who regardless of his intentions is a puppet governed by his passions. The passions are so powerful that they can play games with us, ridicule us in front of ourselves and shape us in any way they like... Thus do I still know the nature, do I still know myself?

Komuna Otwock (Otwock)

Anarchistyczna wspólnota działań. Od 1989 prowadzi niezależny, lokalny program społeczno kulturalny, który ma na celu poszerzenie granic wolności, tolerancji

i wrażliwości społecznej. Komuna organizuje również koncerty, prowadzi Galerię Miejsce w Otwocku oraz bieżące czynny udział w kampaniach ekologicznych. Występowali na Festiwalu Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze, na Festiwalu Malta w Poznaniu, na Kontrapunkcie w Szczecinie, Łódzkich Spotkaniach Teatralnych Reminiscencjach Teatralnych w Krakowie, Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Brnie i innych.

Spektakl "Trzeba zabić pierwszego boga" odwołuje się do mitu o pierwszym bogu, który był chaosem i nicością. Świat powstał wbrew jego woli z nasienia, które uroił w czasie snu. Jego dzieci zabiły go, zanim on zdążył je zgładzić. W przedstawieniu mowa jest o strachu przed odpowiedzialnością, wiecznej chęci powrotu do nieistniejącej Arkadii...

An anarchistic community. From 1989 they have been running an independent, local, social and cultural project aiming at expanding the boundaries of freedom, tolerance and social awareness. The community organises concerts, runs the Miejsce Gallery in Otwock, actively participating in ecological programmes. Komuna Otwock has performed at the Street Theatre Festival in Jelenia Góra, the Malta Festival in Poznań, the Counterpoint in Szczecin, the Łódź Theatre Encounters, the Theatre Reminiscences in Kraków, the International Theatre Festival in Brno etc.

'You Have to Kill the First God' is related to the myth about the first God who was chaos and nothingness. The world came into being against his will, from his semen he lost while sleeping. His children killed him before he managed to do it. The performance talks about the fear of responsibility, eternal desire to return to the non-existent Arcadia...

Teatr Międzyzmiastowa (Rzeszów-Warszawa)

Teatr powstał w połowie roku 1998, choć jego historia jest tak długa, jak współpraca rzeszowskiej Grupy Teatralnej Karolina & Tina z warszawskim Teatrem E pod wezwaniem świętobliwego Wzooyboute'a i sięga swoimi początkami roku 1995. Członkowie pochodzą z różnych miast i różnych bibliotek, dlatego każda próba wspólnego wybrania dzieła, które mogłoby posłużyć za scenariusz kolejnego spektaklu kończyła się zazwyczaj dyskusjami o rzeczach, o których dyskutować nie można. W tej sytuacji najodpowiedniejsza stała się praca nad tekstami własnymi. Autorską jest także scenografia, muzyka i jej wykonanie. Za reżyserię odpowiedzialny jest cały zespół

Zespół Teatru Międzyzmiastowa stworzył wspólnie cztery spektakle: "O estońskich poławiaczach kartofli", "Bajkę o Tym, Co Ucieka", "Dzień Roboczy", "Kwicoł". Na festiwalu zaprezentuje nową wersję "Dnia Roboczego"

W roku 1998 Teatr Międzyzmiastowa na Festiwalu Teatrów Studenckich zdobył Nagrodę Główną oraz Nagrodę Jana Pawła II za wartości etyczne zaprezentowane w spektaklu "O estońskich poławiaczach kartofli"

"Wierzmy w teatr, ale jeszcze bardziej wierzmy w to, co pozwala nam robić teatr. Wierzmy w to, co każe nam zapomnieć, że miasta, w których mieszkamy dzieli jakaś odległość, w to, co nas łączy i każe wspólnie dłużyć w opornej materii i szukać w niej piękna i dzikiej radości."

It was founded in mid-1998, although the company's history goes back to the early 1985 when the co-operation between Grupa Teatralna Karolina & Tina from Rzeszów and Teatr E under the vocation of Pious Wzooyboute began. Its members come from different towns and different libraries, therefore each attempt at choosing a work to base a new performance on usually ends up with discussions about things that escape discussing. In this situation the most useful turns out to be working with their own texts. The company realises scenography, music and direct their performances.

Teatr Międzyzmiastowa has realised four spectacles: 'On the Estonian Potato-Divers', 'A Fairy-Tale About What Escapes', 'A Working Day', 'A Fieldfare'. At the festival a new version of 'A Working Day' will be presented.

In 1998 the company was awarded the Grand Prix and John Paul's II Award for the ethical values comprised in their spectacle 'On the Estonian Potato-Divers' at the Student Theatre Festival. 'We believe in theatre, but we believe even more in what theatre allows us to do. We believe in what makes us forget that the towns in which we live are separated by the distance. We believe in what we share and what makes us work laboriously with the stubborn matter and look for beauty and wild joy in it.'

Teatr "Konsekwentnie Niekonsekwentni" (Warszawa)

Grupa powstała pod koniec 1997 roku i działa pod egidą Warszawskiego Ośrodka Kultury. Sześcioro studentów tworzących teatr zaprezentowało dotychczas "Kuszenie idioty" na podstawie "Skarbu" S. Tyma oraz "Sztukę" Yasminy Rezy. "Cel, droga i możliwości teatru są tajemnicą (nawet dla ich twórców), zatem można go określić jako teatr zaskakujący."

Spektakl "Zaliczenie, Lekcja" zrealizowany został na podstawie noweli filmowej K. Zanussiego i E. Żebrowskiego oraz tragicomedii E. Ionesco "Lekcja". To paraboliczno-absurdalno-groteskowy spektakl z przewrotnymi i zaskakującymi zwrotami akcji.

The group was founded at the end of 1997. It is affiliated to the Warsaw Culture Centre. The six students have presented so far: 'Tempting the Idiot', based on S.Tym's 'Treasure' and 'A Play' by Yasmina Reza.

'The aim, path and potential of the company is a mystery (even for its creators), therefore it can be called an astonishing theatre'.

A Credit, A Lesson. was based on a film novel by K.Zanussi and A.Zebrowski, and E. Ionesco's Lesson. This is a parabolic grotesque and absurd performance with puzzling changes of action.

Indianie Taos (Nowy Meksyk)

Grupa Indian Taos przyjeżdża do Polski na zaproszenie Włodzimierza Staniewskiego w związku z realizowanym przez niego, w ramach Festiwalu Kraków 2000, projektem "Misteria, Inicjacje". Wezmą udział w widowisku "Kosmos Gardzieniec", poprowadzą warsztaty oraz spotkanie "Historia wierzeń i religii".

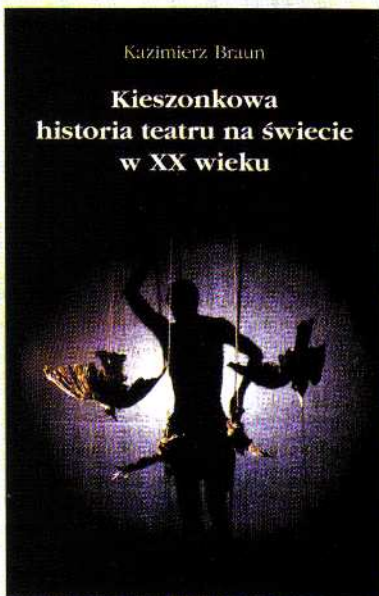
Ich wioska jest najstarszą ciągle zamieszkiwaną osadą w Ameryce Północnej, ich legendy i ustny przekaz sięgają początków ludzkości. Język "Tiwa", jakim się posługują, trwa jedynie w formie ustnej i chcą, żeby tak pozostało. W roku 1992 ich wioska została wpisana przez UNESCO na listę Światowego Dziedzictwa Ludzkości.

The Taos Indians came to Poland on the invitation of Włodzimierz Staniewski as a part of his project for Kraków 2000 Festival - 'Mystery, Initiations'. They will take part in 'Gardzieniec's Cosmos', run workshops and hold a meeting - 'A History of beliefs and religion'.

Their village is the oldest settlement in North America. Their legends and oral tradition go back to the origins of human culture. Their language, tiwa, has only an oral form and they want it to remain like this. In 1992 their village was registered on the UNESCO list of the World's Heritage.

fol. Zofia Braun

Promocja książki **Kazimierza Brauna:**
Kieszonkowa historia teatru na świecie w XX wieku.

Kazimierz Braun jest reżyserem, pisarzem i teatrologiem. W latach 1967-1974 kierował teatrem im. J. Osterwy w Lublinie, w latach 1974-1984 - Teatrem Współczesnym we Wrocławiu, wykładał również na Uniwersytecie Wrocławskim i w PWST we Wrocławiu. W jego dorobku reżyserskim dominują cykle widowisk sztuk Norwida, Wyspiańskiego, Różewicza, Szekspira i Brechta oraz *Dziady* Mickiewicza, *Operetka* Gombrowicza, *Dżuma* według Camusa i *Folwark zwierzęcy* według Orwella. Napisał szereg książek z dziedziny historii i warsztatu sztuki teatralnej m.in. *Teatr wspólnoty* 1972, *Nowy teatr na świecie* 1960-1970 1975, *Przestrzeń teatralna* 1982, *Wprowadzenie do reżyserii* 1988.

Od 1985 roku wykłada i reżyseruje w USA.

Kieszonkowa historia teatru na świecie w XX wieku jest przewodnikiem. Jak przewodnik oprowadza po "katedrze teatru" (jak to określił Adolf Appia). Książeczka ta opowiada w sposób syntetyczny historię teatru na świecie w XX wieku na - zarysowanym równie syntetycznie - tle wypadków historycznych oraz przemian kulturowych. Materiał ułożony jest chronologicznie, geograficznie i hierarchicznie: z życia teatralnego poszczególnych kontynentów i krajów autor starał się wydobyć i kolejno przedstawić zjawiska, które najbardziej zaważyły na historii teatru oraz sylwetki artystów, którzy najsilniej na nią oddziaływali.

Promotion of a book by **Kazimierz Braun:**

A Pocket History of the World Theatre in the Twentieth Century.

Kazimierz Braun is a director, writer and teatrologist. In 1967-1974 he was a director of the Juliusz Osterwa State Theatre in Lublin, in 1974-1984 - Teatr Współczesny in Wrocław. He lectured at the Wrocław University and the State Theatre College in Wrocław. As a theatre director he was recognised for the cycles of dramas by Norwid, Wyspiański, Różewicz, Shakespeare and Brecht, as well as Mickiewicz's *Dziady*, Gombrowicz's *Operetta*, Camus' *Plague* and Orwell's *Animal Farm*. He wrote several books on theatre, including *Teatr wspólnoty* (1972), *Nowy teatr na świecie* 1960-1970 (1975), *Przestrzeń teatralna* (1982), *Wprowadzenie do reżyserii* (1988).

He has lectured and directed in the United States from 1985.

A Pocket History of the World Theatre in the Twentieth Century is a kind of a guide. Just like a guide it takes us around 'the cathedral of theatre' (Adolf Appia). This little book tells a history of the world theatre in the twentieth century in a synthetic way, setting it against the background of historical events and cultural transformations, also presented in a synthetic way. The material is arranged chronologically, geographically and hierarchically. The author attempted at choosing from the theatre life of different continents and countries and presenting the phenomena which influenced and altered the course of theatre history, and the artists who had the most powerful impact on it.

Festiwalowe Varietes 2000

Kawiarnia Artystyczna Hades

Cykliczna, trwająca cztery festiwalowe wieczory impreza muzyczna, na którą będą składały się recitale lubelskich artystów, koncerty jazzowe i folkowe, premierowe prezentacje Lubelskiej Federacji Bardów, premiera płyty Igora Jaszczuka oraz koncerty debutantów. Nad całością artystyczną czuwa Igor Jaszczuk.

The Festival Varieties 2000 - Hades Art Cafe, a cycle of music ventures throughout all four festival nights, including the recitals of Lublin artists, jazz and folk concerts, premiere presentation of the Lublin Bards, Igor Jaszczuk's new record and debutantes' concerts. Curated by Igor Jaszczuk.

Warsztaty Terapii Zajęciowej - Teatroterapia

Spektakl *Spowiedź w drewnie*

Teatr przez wiele lat był miejscem niedostępnym dla osób niepełnosprawnych. Integracja ludzi różnych środowisk, przełamywanie wzajemnych uprzedzeń i odkrywanie wspólnoty z powodzeniem może odbywać się poprzez teatr. Terapia przez teatr, jej oczyszczający wpływ, zarówno dla widza jak i dla aktora jest metodą szeroką opisywaną, a stosowaną już w kulturach pierwotnych.

Therapy Workshops - Theatre therapy - Confession in Wood

For many years theatre was a place with no access for handicapped people. Whereas theatre is a perfect medium for integrating different social groups, overcoming prejudice and discovering the common ground. Therapy through theatre, its purifying influence, both for the audience and actors is a widely discussed method, already common in primitive cultures.

Wszyscy uczestnicy Festiwalu otrzymują 20 % zniżkę na menu (poza alkoholami) w Piwnicy pod Fortuną, Rynek 8, rezerwacja stolików tel. 534 03 34

All Festival participants get 20% reduction (alcohol not included) in Piwnica pod Fortuną restaurant, Rynek 8. Booking: 534 03 34

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

SPOTKANIA Z TEATREM LITEWSKIM

W ramach realizowanego podczas Festiwalu przedsięwzięcia zatytułowanego *Teatralna Litwa* odbędą się spotkania z teatrem litewskim. Program ten przygotował Łukasz Drewniak, krytyk teatralny związany z "Tygodnikiem Powszechnym", we współpracy ze znanymi krytykami polskimi i litewskimi. Wystąpią między innymi:

Vaidas Jauniškis - recenzent teatralny "Kauno Diena" z Wilna, **Ramune Marcinkevičiute** - krytyk współpracujący z magazynem kulturalnym "Kulturos Barai", pracownik naukowy Uniwersytetu Wileńskiego, obecnie zajmuje się teatrem Eimuntas Nekrosiusa, **Rolandas Rastauskas** - krytyk i eseista, juror wielu festiwalu, reżyser, **Piotr Gruszczyński** - krytyk teatralny "Tygodnika Powszechnego", **Roman Pawłowski** - krytyk teatralny "Gazety Wyborczej", oraz **Łukasz Drewniak**.

Program spotkań:

05.10.2000, godziny 11.00 - 14.00

- Roman Pawłowski o teatrze Oskara Korsunovasa
- Vaidas Jauniškis o teatrze Jonasa Vaitkusa
- Projekcja wideo *Dziadów* Jonasa Vaitkusa (80 min) - spektakl z napisami

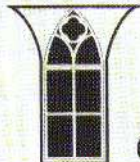
06.10.2000, godziny 11.00 - 14.00

- Łukasz Drewniak o teatrze Rimasa Tuminasa
- Rolandas Rastauskas o młodym teatrze litewskim
- Projekcja wideo spektakli litewskich

07.10.2000, godziny 11.00-14.00

- Piotr Gruszczyński o teatrze Eimuntas Nekrosiusa
- Ramune Marcinkevičiute o teatrze Eimuntas Nekrosiusa
- Projekcja wideo spektaklu Eimuntas Nekrosiusa (30 min)

Dyskusja, w toku której trzech krytyków polskich i trzech litewskich oraz goście Konfrontacji zastanowią się nad fenomenem litewskiego teatru w Polsce i nad znajomością polskiego teatru na Litwie.

Galeria Sztuki

LUBELSKIEJ SZKOŁY BIZNESU - SZKOŁY WYŻSZEJ

OSIEM INSCENIZACJI ANDRZEJA WAJDY I KRYSZTYNY ZACHWATOWICZ W STARYM TEATRZE W KRAKOWIE

WRZESIEŃ - PAŹDZIERNIK 2000
KOMISARZ WYSTAWY - PIOTR ZIELŃSKI -
GALERIA SZTUKI LSB - SW. UL. NARUTOWICZA 8
20-004 LUBLIN, TEL./FAX 81 / 441 33 00
GALERIA CZYNNA CODZIENNIE W GODZ. 9.00-19.00

Biuro Organizacji Festiwalu:
Centrum Kultury, ul. Peowiaków 12, 20-007 Lublin
tel/fax: +48 81 5327583, e-mail: ck@ck.lublin.pl

Dyrektor Organizacyjny Festiwalu: **Janusz Opryński**

Biuro Organizacji Festiwalu:
Beata Irena Michałkiewicz, Agnieszka Barańska - Szamryk, Ksenia Duńska - Skrobek, Joanna Malinga, Karolina Rozwód, Grzegorz Reske, Jan Piotr Szamryk,

Współpraca: **Jolanta Reputakowska Studio**

ENCOUNTERING THE LITHUANIAN THEATRE

Theatre Lithuania is a project, realised as a part of the Festival, offering the audience an encounter with the Lithuanian theatre. The project is realised by Łukasz Drewniak, a theatre critic associated with 'Tygodnik Powszechny', in co-operation with Polish and Lithuanian theatre critics.

It presents:

Vaidas Jauniskis - a theatre critic, 'Kauno Diena', Vilnius, **Ramune Marcinkevičiute** - a critic, 'Kulturos Barai', a magazine on culture, holding an academic post at the Vilnius University, at present researching Eimuntas Nekrosius' theatre, **Rolandas Rastauskas** - a critic and an essayist, on the jury of numerous theatre festivals, a theatre director, **Piotr Gruszczyński** - a theatre critic, 'Tygodnik Powszechny', **Roman Pawłowski** - a theatre critic, 'Gazeta Wyborcza' and **Łukasz Drewniak**

Programme

5.10.2000, 11 a.m. to 2 p.m.

- Roman Pawłowski on Oskar Korsunovas' theatre
- Vaidas Jauniskis on Jonas Vaitkus' theatre
- Video projection of 'Dziady' by Jonas Vaitkus (80 mins) with subtitles

6.10.2000, 11 a.m. to 2 p.m.

- Łukasz Drewniak on Rimasa Tuminas' theatre
- Rolandas Raustauskas on the young Lithuanian theatre
- Video projection of Lithuanian theatre performances

7.10.2000, 11 a.m. to 2 p.m.

- Piotr Gruszczyński on Eimuntas Nekrosius' theatre
- Raumane Marcinkevičiute on Eimuntas Nekrosius' theatre
- Video projection of Eimuntas Nekrosius' performance (30mins)

Three Polish and three Lithuanian critics and the festival guests will discuss a phenomenon of the Lithuanian theatre in Poland and the reception of the Polish theatre in Lithuania

Redakcja katalogu: **Ksenia Duńska-Skrobek**

Tłumaczenie: **Małgorzata Sady**

Projekt okładki i plakatu: **Jan Gryka**

Opracowanie graficzne: **Piotr Wysocki**

Przygotowanie i druk: **Wzgórze Jabłuszko**

URZĄD MIEJSKI W LUBLINIE
MINISTERSTWO KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO W LUBLINIE

AMBASADA
STANÓW ZJEDNOCZONYCH

 The Japan Foundation

FUNDACJA
im. S. BATOREGO

FUNDACJA
KULTURY

PATRONI MEDIALNI:

TELEWIZJA POLSKA S.A.
PROGRAM II

TELEWIZJA POLSKA S.A.
ODDZIAŁ W LUBLINIE

RADIO LUBLIN S.A.

KURIER LUBELSKI

INFO.COM.PL

SPONSOR GŁÓWNY:

TELEKOMUNIKACJA POLSKA S.A.

TELEKOMUNIKACJA
POLSKA S.A.

LUBELLA SA

PKO BANK POLSKI
SPOŁKA AKCYJNA

PKO BANK POLSKI S.A.

CENTRUM HANDLOWE
TOMASZA ZANA

OPTRONIK - SYSTEMY
ŚWIATŁOWODOWE I
TELEINFORMATYCZNE

Zakłady Tytoniowe w Lublinie S.A.

ZAKŁADY TYTONIOWE
W LUBLINIE S.A.

RESTA S.A.

KAWIARNIA
ARTYSTYCZNA HADES

PLL LOT S.A.

MPWiK w LUBLINIE Sp. z o.o.

MPK LUBLIN Sp. z o.o.

HOTEL VICTORIA

TUIR WARTA S.A.

KODO CONSULTING Sp. z o.o.

Organizatorzy festiwalu składają specjalne podziękowania
LUBELSKIM ZAKŁADOM ENERGETYCZNYM LUBZEL S.A.

Szanowni Państwo!

Z dużą przyjemnością przyjmujemy możliwość wspierania organizacji Konfrontacji Teatralnych w roku 2000. Cieszymy się, że po raz kolejny w naszym mieście publiczność spotyka się z najwyższej klasy artystami światowego teatru. Po raz kolejny scena teatralna staje się miejscem najwyższej uwagi. Życie wymiesza się z teatrem dla wzajemnej inspiracji. Teatr zasługuje na takie święto.

Lubelscy twórcy teatralni już od lat potwierdzają swoją stałą pozycję na mapie kulturalnej Europy. Tworząc wspólne dziedzictwo potrafią wnieść do niego swój niepowtarzalny styl. Potrafią dzielić się swoim talentem. Ich wrażliwość i wymagająca praca buduje również oblicze Lublina. Także poprzez takie wyzwania jakie przynoszą kolejne już Konfrontacje.

W naszej firmie nauczyliśmy się czerpać inspiracje z regionu w którym żyjemy. Produkty zbożowe najwyższej jakości stały się wizytówką „Lubelli”. Nasze markowe makarony należą do najchętniej kupowanych w Polsce. Wykorzystując ponad stuletnią tradycję i najnowsze technologie dokładamy wszelkich starań aby nasza oferta odpowiadała wymaganiom klientów.

Sztandarowy produkt „Lubelli” – „Makaron Lubelski” – wspierany przez popularne „Aldente” i wykwintną „Pastellę”, pozwolił nam utrzymać czołową pozycję na rynku sprzedaży makaronów w Polsce. Obecnie wprowadzamy na rynek naszą nowość – „Kluseczki Domowe”, przeznaczone specjalnie do zup.

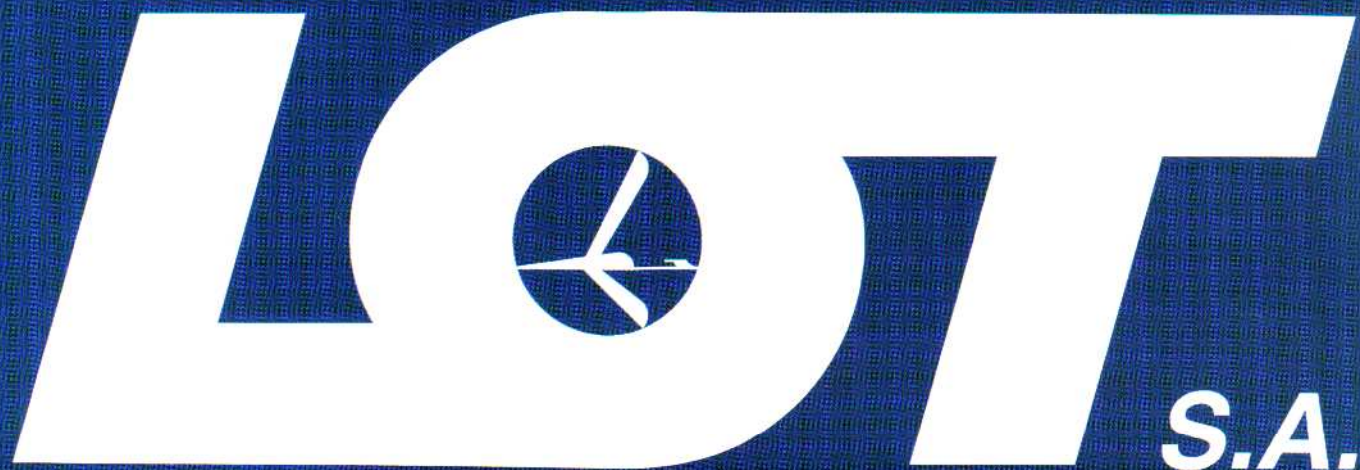
Pragniemy aby nasi klienci mogli zawsze w pełni cieszyć się swoją kulinarną inwencją. Aby także w tak codziennej czynności jaką jest gotowanie mogli odnajdywać radość, którą daje dzielenie się talentem.

Życzymy wszystkim ludziom teatru i mieszkańcom Lublina aby Międzynarodowy Festiwal Teatralny stał się prawdziwą ucztą duchową. Teatr zasługuje na takie święto!

Lubella SA, ul. Wrotkowska 1, 20-469 Lublin,
telefon: (+48.81) 744 22 33
www.lubella.pl

POLSKIE LINIE LOTNICZE

BIURO SPRZEDAŻY I REZERWACJI
LUBLIN, UL. KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 53
tel. (081) 532 69 17, 952 • fax (081) 532 14 47
e-mail: lublin.office@lot.pl • <http://www.lot.com.pl>

Główny sponsor wystawy:

TELEKOMUNIKACJA POLSKA S.A.

Podczas festiwalu prezentowana będzie wystawa fotograficzna, której kuratorem jest Irena Nawrot-Trzcińska. Zdjęcia składające się na tę wystawę, obrazować będą życie festiwalowe, zarówno to doniosłe, które tworzyć będą spektakle, spotkania, warsztaty i koncerty, jak i to mniej oficjalne, którym żyć będzie klub festiwalowy i którym tętnić będą ulice miasta.

Wystawa prezentowana będzie przez cały okres trwania "Konfrontacji Teatralnych" w Klubie Festiwalowym. Codziennie pojawiać się będą nowe zdjęcia - obraz minionego dnia na scenie, w kularach, wśród artystów i miłośników teatru. Będzie to dokumentacja, ale również próba syntetycznego spojrzenia na wydarzenie, jakim są "Konfrontacje"

kurator wystawy:

IRENA NAWROT-TRZCIŃSKA

autorzy zdjęć:

RADOSŁAW BUŁTOWICZ

JOANNA KOWALIK

MARTA KUBISZYN

PRZEMYSŁAW SIERACZYŃSKI

Negatywy wywołano w firmie:

FOTOGRAFIKA

Bożena Bułtowicz

ul. Armii Krajowej 11, 20-539 Lublin, tel. 081/ 526 54 66
ul. Al. Racławickie 22, 20-037 Lublin, tel. 081/ 533 80 20
ul. Leonarda 18, 20-625 Lublin, tel. 081/ 443 08 07 - atelier

KODAK EXPRESS - Foto Abri s.c.

LUBLIN, ul. Krakowskie Przedmieście 27 tel. 532-35-87

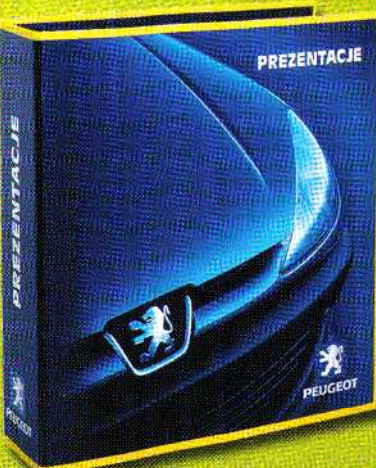

Fotografie wykonano na negatywach: **Kodak Gold ULTRA**

teczki z rączką

segregatory reklamowe

clipboardy reklamowe

teczki szkolne

segregatory na CD

Resta S.A.

producent artykułów reklamowych, biurowych i szkolnych

* Zapraszamy do odwiedzenia naszych stron internetowych! Wirtualna Resta - www.resta.com.pl

E.LECLERC

CENTRUM HANDLOWE TOMASZA ZANA GALERIA HANDLOWA 20 BUTIKÓW

świat niskich cen

Łączy nas coraz więcej...

Szanowni Państwo,

Telekomunikacja Polska S.A. jest jednym z największych oraz najdynamiczniej rozwijających się polskich przedsiębiorstw. Chcemy być zawsze jak najbliżej naszych klientów. Czynimy to nie tylko poprzez kompleksową ofertę nowoczesnych usług na światowym poziomie, ale również przez udział w ważnych wydarzeniach kulturalnych i społecznych.

Takim wydarzeniem są z pewnością "Konfrontacje Teatralne".

Żyjemy w czasach, kiedy słowo sponsoring nabrało szczególnego znaczenia we wszystkich dziedzinach naszego życia. Także kultura bez wsparcia finansowego wrażliwych darczyńców marnieje.

Telekomunikacja Polska S.A. jest Mecenasem Kultury Narodowej, dlatego z wielką radością dołączyliśmy do grona sponsorów piątej edycji międzynarodowych "Konfrontacji Teatralnych 2000".

Cieszy fakt, że co roku na jesieni Lublin zamienia się w wielką teatralną stolicę, w której mieszkają wybitne osobowości teatru. Swoje umiejętności prezentują niezwykle utalentowani i wrażliwi na sztukę aktorzy. Wśród nich nie brakuje artystów rodem z Lublina.

Telekomunikacja Polska S.A. jest największym operatorem telekomunikacyjnym w Polsce. Oferuje wysokiej jakości połączenia telefoniczne, usługi przesyłania danych, łączność satelitarną oraz dostęp do Internetu. Ma udziały w Polskiej Telefonii Komórkowej Centertel, która jest operatorem telefonii komórkowej systemu NMT 450, GSM 900 oraz GSM 1800. Obecnie Telekomunikacja Polska S.A. ma ponad 9,8 miliona abonentów telefonii stacjonarnej.

Wszystkim uczestnikom, gościom oraz widzom "Konfrontacji Teatralnych 2000" życzymy niepowtarzalnych wrażeń w obcowaniu prawdziwą sztuką.

